TİP haberleri

SİYASÎ DERGİ
Her ayın 1'inde ve 16'sında yayımlanır.

Türkiye İşçi Partisi
Propaganda ve Basın Bürosu adına
Sahibi ve Sorumlu Müdürü:
Yahya KANBOLAT

Adres : Mithatpaşa Cad. 63/1
Yenişehir — ANKARA

Dizgi ve Baskı :
Balkanoğlu Matbaacılık Ltd. Şti.
ANKARA

24 sayı için yıllığı : 15.— TL.
Dış ülkeler için : 50.— TL.

Sayı :
29 - 30

1 - 16 MART 1969

Yıl: 2. Fiatı: 150 Kr. Cilt: 2

Baskı Tarihi: 25 Nisan 1969

AYBAR'IN BAYRAM MESAJI:

NEDEN ÇALIŞAN FAKİR DE ÇALIŞTIRAN ZENGİN?..

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Kurban Bayramı münasebetiyle, milletimize aşağıdaki mesajı yayınlamıştır:

«Fukara emekçi halkımız, yüzü gülmeden bir bayram daha geçirecek. Ana-babalar, bayram günü çocuklarını sevindirememiş olmanın acısı yüreklerinde, yüzyıllardır sonu gelmiyen çilelerini düşüneceklerdir. Bu haksızlık neden sürüp gider böyle? Neden koca Türkiye, türlü zenginliklerine rağmen geri kalmış, borçla yaşıyan fukara insanların ülkesi? Nasıl oluyor da bu fukara insanların ülkesinde bir avuç imtiyazlı insan herşeye sahip olabiliyor? Neden çalışacak iş yok herkese? Neden çalışan fakir de, çalıştıran zengin? Neden?...

Fukara emekçi halkımız, yorgun nasırlı ellerinin iş tutmadığı bu bayram gününde, yukardaki sorulara aklını takarak, gelecek güzel günleri düşünmelidir. Çünkü haksızlıklar ebedî değildir. Bu haksız; çalışanın fakir, aç; çalıştıranın zengin, tok yaşadığı bu bozuk düzen değişecektir. Emekçi halkımız «bu devlet bizim, devleti biz yöneteceğiz» dediği gün, güzel günler, mutlu bayramlar yaşıyacağız.

Aziz milletimin kurban bayramını saygıyla kutlarım.»

MEHMET ALİ AYBAR

İşçi ve Gençlik hareketleri üzerine konuşan

T.İ.P Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar dedi ki:

"Bu düzen çürümüştür!"

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, işçi ve gençlik hareketleri ile ilgili olarak 26 Ocak 1969 günü basına şu demeci vermiştir:

«En az bir yıldır gidişatın kötü olduğunu, daha da kötüye gideceğini söylüyoruz:

Grevler, fabrika işgalleri, lokavtlar; toprak yüzünden, orman yüzünden köylü-jandarma çatışmaları; gençlik hareketleri... Bütün bunlar, gelişen toplumun eski kalıplara sığmadığını gösteriyor. Delikanlılık çağına gelmiş çocuğa, ilkokuldaki kara önlük zorla giydirilemez. AP iktidarı bunu anlamak istemiyor. Türkiye'yi dış borçlarla sun'î şekilde ayakta tutulan bugünkü kapkaç düzeni içinde geliştirmek mümkün değildir. İşçilerimiz bundan 20 yıl önceki işçiler değildir; köylüler de öyle... Hakları nedir? Biliyorlar ve artık almak istiyorlar. Oysa bu haklar verilmiyor. Patron, ağa direniyor ve AP iktidarı, patronu, ağayı tutuyor. Toplu sözleşme hakları, kirli ayak oyunları ile sarı sendikalara verilmek istendiğinden, işçiler işgallere iteleniyor. Öğrenciler yarının Türkiye'sini kurmakta üzerlerine düşen görevi biliyorlar; yarına giden yolun tıkanmasına râzı değiller. Kaliteli, demokratik bir öğrenim için direniyorlar. Türkiye'nin karanlıklarda tutulmasına karşı direniyorlar; tam bağımsızlık için mücadele ediyorlar. İstikballerini ipotekliyen bugünkü kapkaç düzeninin değişmesi için mücadele ediyorlar. Gençler yarına umutla bakmak istiyorlar. Bu istekler, yüksek milletseverlik duygularından geliyor. Saygı ile karşılanmalıdır.

«YOL TIKANMAK İSTENİYOR»

Oysa Anayasa, yoluna oturtulacak yerde, yol büsbütün tıkanmak isteniyor: Yeni kanunlar tezgâhlanıyor, faşist usullere başvuruluyor. Seçimlere bu ortamda ve seçim hürriyetlerini, güvenliğini daha da kısıtlıyacağı anlaşılan yeni birtakım kanunlarla gidilmek istendiği görülüyor. Sendikal hakları büsbütün kısıtlıyacak yeni tasarılar hazırlanıyor. Mussolini İtalya'sından aktarılmış faşist ceza kanunu maddeleriyle de yetinmiyen AP iktidarı fikre zincir vuracak, basın hürriyetini kıskıvrak bağlıyacak kanunlar kaleme alıyor.

Bunlar derde çâre değildir. Bin kere denenmiş kötü usullerdir. Eşyanın tabiatına ters düşen kanunlarla işleri yoluna sokmak mümkün olmaz. Bu ters kanunlar olsa olsa, yeni patlamaları yol açar. Türkiye bir dönüm noktasına gelmiştir. Artık hiçbir şey eskisi gibi olmıyacaktır. Gelişen sosyal bünyeye uygun gelişmeyi hızlandıracak ekonomik, sosyal, politik tedbirlere ihtiyaç vardır. Kısacası bugünkü kapkaç kapitalizmi yerine bir an önce sosyalizme, tam bağımsız, demokratik sosyalizme geçmek zorunludur. Oysa yönetici sınıflar bunu kabul etmek istemiyorlar. Eski yolda ısrar ediyorlar.

Buna, bu direnişe çeşitli örnekler verilebilir. Sümerbank'ın aldığı lokavt kararı, yani onbinlerce işçi ve ailesini açlığa ve işsizliğe mahkûm etmek cüreti, bunun son örneklerinden biridir. Türkiye'de lokavt olmaz. Anayasamız lokavtı bir temel hak olarak kabul etmemiştir. Bir sorumlunun: «Greve karşı biz de denge kurduk; elimizde birikmiş stoklar var. Lokavtla kârlı bir iş yapmış olacağız» şeklinde konuşması, Türkiye'nin bugünkü şartlarında akıl erdirilecek bir iş değildir.

Üniversite özerkliğini zedeleyici, yokedici kararlar almak suretiyle millî bilinç içinde hareket eden öğretim üyelerini ve öğrencileri baskı altına almaya kalkışmak, kısa görüşlü ve memleket çıkarlarına aykırı bir politikadır.

«BU DÜZEN ÇÜRÜMÜŞTÜR»

Taşıma suyla değirmen döndürülemez. Dış borçlarla, olsa olsa yeni seçimler için yatırım yapılabilir. Ama Türkiye kalkındırılamaz. Bu düzen çürümüştür. Kapkaç sermayedarlık düzeninden, yabancı sömürücülerle içli-dışlı ağaların, ithâlatçı-ihracatçıların, bankerlerin, tefecilerin borularını öttürdükleri bu iflâs düzenini ayakta tutmak için harcanan her çaba, Türkiye'yi boyuna darlaşan boğazlara itecek ve gittikçe sertleşen tepkilere yol açacağından başka, Türkiye'nin ekonomisini de daha dengesiz bir hale getirecektir. Elbise dar gelince, vücuda uygun elbise giyeceksin. Toplumun bu temel kanununa karşı çıkmak, kimsenin gücünde değildir.

Amerikan askeri üslerinin gölgesinde, milletlerarası sermaye ile içli-dışlı ortaklık kurarak Türkiye'de hüküm sürmenin sonu gelmiştir. Seçimlere gidildiği şu son aylarda olsun, AP iktidarının Anayasa doğrultusunda davranma basiretini göstermesini beklemek, fazla birşey istemek olmasa gerektir.

Ne Amerika'dan, ne Rusya'dan, ne de herhangi bir başka devletten medet umalım. Türkiye'ye ancak Türkiye yâr olur. Kurtuluş, emekçi sınıflarımızın yaratıcı gücünde saklıdır. Kurtuluş yolu, emekçi sınıflarımızın eliyle açılacaktır. Kurtuluş, sosyalizmdedir. İçte-dışta bağımsız, demokratik, yani emekçi sınıfların söz sahibi olduğu Türkiye sosyalizmindedir.»

"Seçimlerde ak koyun, kara koyun belli olacak,,

«Başbakan etrafa pembe gözlüklerle bakıyor, ama hesap günü artık iyice yaklaşmıştır!..»

Başbakan Süleyman Demirel'in 18.1.1969 günü yaptığı basın toplantısı ile ilgili olarak Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Sayın Başbakanın son basın toplantısı, 4 yıla yaklaşan AP iktidarının aciz bilânçosunu; şişirilmiş rakamlar ve icraata uymıyan demokrasi övgüleriyle gizleme çabasıdır.

Sayın Başbakan kendi pembe gözlüklerini fukara halka taktırmayı başaramıyacaktır. Çizdiği kalkınan Türkiye tablosu, emekçi ailelerinin sofrasında azalan ekmeğin açlığını gideremediği, gideremiyeceği için, ancak çevresindekilerin inanmaya hazır hayalhanelerini süsleyebilir.

«MÜFLİS BİR MİRASYEDİ»

Türkiye dış ödeme dengesi, 11 ayda 260 milyon dolar açık vermiştir. 1968'in açığı, yaklaşık olarak 285 milyon doları bulmuştur. Yani 2 milyar 800 milyon Türk lirası... Bu açık kapatılmadıkça, Türkiye, şah damarı kesilmiş bir insan durumundadır. İhracattaki tıkanıklık, ithalâtımızı ihracatımızla karşılıyamama durumunda oluşumuz, millî ekonomimizi, müflis bir mirasyedinin kabaran borcu durumuna çevirmiştir.

Sayın Başbakan, ekonomimizin montaj sanayii yüzünden dışarıya gittikçe daha çok bağlandığına hiç değinmemiştir. Oysa sanayimizin her üretim birimi için iki kat ithâlat yapmak zorundayız.

Gene Sayın Başbakanın hiç değinmediği bir başka husus da, 3 yılı aşkın AP iktidarında kabaran borçlarımızdır. AP iktidarında, 1965'ten önceki iktidarlar zamanında aldığımız borçların yarısına bedel yeni borç altına girdik. Yani Başbakanın kalkınma, ilerleme olarak verdiği rakamlarda borç hanesinin kabarışını da hesaba katmak gerektir. Bu borçları ve faizlerini ne Sayın Başbakan, ne de çıkarlarını temsil ettiği özel teşebbüs ödeyecektir. Bu borçları, fukara emekçi halkımız ödeyecektir.

Biz tekrar iddia ediyoruz. Türkiye 1969'da, 1957-58 yıllarına benzer, hattâ o yıllardan daha yıkıcı olacak bir bunalımın içine düşecektir. Yeni vergileri zamlar kovalıyacak ve fukara halkın hayat yükü daha da ağırlaşacak, işsizlik artacaktır.

DEMOKRASİ OYUNU

Sayın Başbakan, demokratik düzene içtenlikle bağlı bir kişi gibi konuşmuştur. Fikir ve inanç özgürlüğü, demokratik düzenin temel şartıdır.

Nerede fikir suçu varsa, orada demokrasi yoktur. Oysa AP iktidarı, faşist İtalya'dan aktarılmış kanunlarla da yetinmeyip, fikirleri daha çok kısıtlıyacak yeni terör kanunları tezgâhlamak gayreti peşindedir.

Kaba kuvvet gösterilerini önleme bahanesiyle, Anayasanın temel hakları ve çıkarcı çevrelerin hoşlanmadığı sosyalist fikirler önlenmeye kalkışıldı mı, demokrasiye övgüler, bütün sahtelikleriyle kalp beşlik gibi sırıtır.

AP iktidarı, 3 yıldır bu oyunu oynamaktadır. Basın toplantılarında, gazete manşetlerinde, meclis kürsülerinde AP sözcüleri; insan hakları, Anayasa özgürlüklerine dair övgü üzerine övgü yağdırırlar, fakat taşlı - sopalı saldırıları da gene kendileri düzenleyip, kendileri kışkırtırlar. Bu iki yönlü siyaset artık kimseyi aldatmamaktadır. Buna ne şehirli vatandaş, ne köylü vatandaş inanıyor.

PATRONLARIN HÜRRİYETİ

Sayın Başbakan hürriyet düzeninden söz ederken, bunu işveren çevrelerinin hürriyeti anlamına kullandığı açık olarak görülüyor.

Zira emekçi sınıfların hürriyeti için AP iktidarı gerekli hiçbir teşebbüse girişmedikten başka, her fırsatta bu hürriyetleri kısıtlayıcı tedbirlere başvurmaktadır. Son grev olayları bunun böyle olduğunu pek açık olarak göstermiştir. Zira kanunların greve ilişkin hükümleri, Anayasanın 47. Maddesine aykırı olarak kaleme alınmıştır. Üstelik Anayasaya ters düşen bu kanunlar da, işverenlerin çıkarları gözetilerek uygulanmaktadır. Gerçekten işyerlerinde işçilerin diledikleri sendikayı seçmeleri, sahte imzalı sarı sendika üyelerinin sözde varlığı ile önlenmektedir. Böylece işveren ve onu koruyan AP iktidarı, işçileri, sendikalarını seçme hürriyetinden mahrum etmektedir. Demek oluyor ki, Sayın Başbakanın dilinde hürriyet, sadece patronların hürriyeti anlamına geliyor. Nitekim Anayasamızın temel bir hak olmadığını söylediği lokavt, yani işçileri ve ailelerini işsizliğe ve açlığa mahkûm edebilme yetkisi, Başbakanın son basın toplantısında Anayasanın kabul ettiği grev hakkına eşit bir hak olarak değerlendirilmiştir. Mesele basittir. Türkiye'de hürriyetler rejimi, demokratik rejim, Türk halkının büyük çoğunluğunu teşkil eden emekçi sınıflar yararına işlemedikce, işletilmedikce, Türkiye'de hürriyet ve demokrasiden söz açmak, ancak

→

bir avuç sömürücünün çıkarını savunmaktan başka bir anlam taşımaz. Türkiye'de gerçek anlamda demokrasi, gerçek anlamda hürriyet, gerçek anlamda kanun hürriyeti, tam bağımsız ve demokratik sosyalizmin kurulması ile boş lâflar olmaktan çıkıp, çilekeş halkımızın günlük yaşantısının bir düzeni haline gelecektir. Sayın Başbakan ne derse desin, halktan yana demokratik sosyalizme açık Anayasayı işlemez halde tutmak, kimsenin gücünde değildir.

HESAP GÜNÜ YAKLAŞIYOR

AP iktidarı, Türkiye'nin temel dâvalarından hiçbirisine el atmamıştır. Emekçi sınıfların dertlerinden hiçbirisine çare bulmamıştır. AP iktidarı 3 yılda Türkiye'yi, torunlarımızın bile altından kalkamıyacağı muazzam bir borç yükü altına sokmuştur. Türkiye'yi, ekonomide ve dış politikada daha bağımlı duruma düşürmüştür. Amerika ile ilişkilerimiz, Türkiye'nin varlığı için tehlike olmakta devam ediyor. İkili anlaşmaların Türkiye'nin bağımsızlığına zararlı hükümler taşıdığı, bizzat AP iktidarınca kabul edilmiş olmalıdır ki, bunların düzeltilme yoluna gidildiği ve iki yılı aşkın bir zamandan beri görüşmelerin yapıldığı söylenmektedir. Zararlı ve tehlikeli olduğu kabul edilen bu durumun, iki yılı aşkın bir süreden beri askıda bırakılmış olması, AP iktidarının manevra serbestliğinden ne derece yoksun durumda olduğunu ortaya koyar. Türkiye, bir an önce Amerika'nın dış politikasına bağlı bir ülke olmaktan kurtarılmalıdır. Türkiye, tam bağımsız ve tarafsız bir dış politikaya, yani Atatürk'çü dış politikaya dönmelidir. Orta-Doğu buhranının dünya barışını tehdit eden bir hal aldığı şu günlerde, Türkiye'nin, Amerikan üsleri ve Amerika'ya bağlı dış politika ile ilişkilerini kesme zorunluğu daha açık ve seçik şekilde ortaya çıkmıştır. Bütün bu ters işlerin hesabı AP iktidarından elbet sorulacaktır. Hesap günü hem artık iyice yaklaşmıştır. 1969 Ekim'inde ak koyunla kara koyun iyice ayırt edilecektir.»

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ GENEL SAYMANI, ANKARA ZİRAAT FAKÜLTESİ ÖĞRETİM ÜYELERİNDEN DOÇ. DR. SUAT AKSOY'UN AŞAĞIDAKİ YAZISI, «MİLLİYET» GAZETESİNİN 10 ŞUBAT 1969 GÜNLÜ SAYISINDAN ALINMIŞTIR.

Son günlerde Torbalı ilçesine bağlı Atalan ve Göllüce köylerinde ortaya çıkan olaylar, ibret alınacak derslerle doludur. Bilindiği gibi önce Atalan köyünde bir hareket başlamış; bin nüfuslu Atalan köylüleri, ağaların tasarrufunda bulunan ve hazineye ait olduğunu iddia ettikleri toprakları işgal ederek sürmüşlerdir. Köylüler, ağaların ellerindeki tapulu topraklardan başka binlerce dönüm hazine topraklarına da fiilen tasarruf ettiklerini, kanuna karşı kendilerinin değil, ağaların geldiklerini söylemişlerdir. Aynı hareket birkaç gün sonra Göllüce köyünde de başlamış, köylüler bu kere de «Hanım Ağa» nın işgal ettiği binlerce dönüm hazine toprağına el koymuşlar ve gene hazinenin olan mer'aya girerek hayvanlarını otlatmaya başlamışlardır. Hem Atalan, hem Göllüce köylüleri, Anayasanın toprak reformunu emreden 37. Maddesinin uygulanmasını istiyerek, bunun için köy meydanındaki ağaçlara pankartlar asmışlardır. Torbalı'nın, Atalan, Subaşı, Göllüce ve Naime köyleri muhtarları bir bildiri yayınlayarak; «Bugüne kadar topraklarımıza haksız olarak zilyet olan toprak ağaları ve onlarla işbirliği yapanlara karşı müşterek Anayasa toprak mücadelesini açtık» demişlerdir.

BİR SİYASETİN SONU

Köylülerin giriştikleri bu hareketi ve mücadeleyi iyi değerlendirmek gerekir. Bu olayların en büyük anlamı, yoksul köylülerimizin toprak reformunun gerçekleşmesi işin siyasal hayatımıza gittikçe artan bir şekilde ağırlıklarını koymaları ve bunun Anayasanın emrettiği yoldan mücadelesini vermeye başlamalarıdır. Hâkim sınıfların yıllardır uygulamakta oldukları tarım politikası tam bir iflasla sonuçlanmış ve yurdumuzda toprak dâvâsının çözümünü tam bir çıkmaza sokmuştur. Bu politikanın ezdiği, sömürdüğü ve toprağından kovduğu büyük köylü kitlelerinin toprak isteği ise gittikçe daha fazla yoğunlaşmıştır. Bu durumda toprak dâvâsının çözümü siyasal bir sorun olup, ancak yoksul köylülerin de söz ve karar sahibi olduğu bir iktidar tarafından gerçekleştirilebilir. Son köylü hareketlerini bu açıdan değerlendirdiğimiz zaman, yurdumuzda toprak meselesinin çözümü için gerekli objektif şartların gttikçe olgunlaşmakta olduğunu görürüz. Gerçekten de yoksul köylülerin, toprak reformunun gerçekleşmesi için siyasal hayatımıza gittikçe artan bir şekilde ağırlıklarını koydukları görülmektedir. Gittikçe bilinçlenen ve Anayasadaki haklarına sahip çıkan köylü sınıfının bu hareketleri ve siyasal hayatımıza koyduğu ağırlık, yurdumuzda toprak reformunun gerçekleşmesi ve toprak dâvâsının çözümlenmesi için en büyük teminattır.

TOPRAK YOK MU?

Atalan ve Göllüce köylülerinin haklarını aramak için giriştikleri mücadelelerden, yurdumuzdaki toprak meselesinin çözümlenmesi için başka önemli dersler de almak gereklidir. Herşeyden önce bu olayların, yurdumuzda toprak reformunun red ve inkârı için ileri sürülen bâzı demagojilerin, gerçekler tarafından kesin bir yalanlaması oldu-

ATALAN ve GÖLLÜCE OLAYLARI...

ğuna dikkati çekmek gerekir. Gerçekten bu olaylar ve son yıllarda yurdumuzda köylüler tarafından girişilen buna benzer hareketler, Türkiye'de dağıtılacak toprak olmadığı için bir toprak reformuna gerek olmadığı yolundaki mesnetsiz ve ciddiyetten uzak iddiaların bizzat hayat tarafından kesin bir yalanlamasıdır. Türkiye'nin toprak mülkiyeti dağılımını gösteren istatistikleri bir yana bıraksak bile, sadece köylünün bu yoğun toprak isteği, yurdumuzda gerek ağaların, gerek hazinenin elinde dağıtılacak toprak bulunduğunun açık bir kanıtıdır. Eğer dağıtılacak toprak olmasaydı, köylünün böyle bir isteği de doğmazdı. Köylü, yaşadığı ortamda dağıtılacak toprak görüyor ki, bunu istiyor. Şimdi köylü, sadece toprak istemekle kalmıyor, «toprak yok» diyenlere, bunun kaynağını da fiilen gösteriyor.

YAZAN :

Doç. Dr. Suat AKSOY

KİMİN MALI?

Atalan ve Göllüce olayları, ayrıca Türkiye tarımını yakından tanıyanların bildikleri bir gerçeği açıkça ortaya koymuş ve kamu oyuna duyurmuştur: Yurdumuzda geniş mülk sahipleri, hazine topraklarına tıpkı tapulu malları gibi sahip çıkmakta ve bunlara fiilen tasarruf etmektedirler. 1948 yılından bu yana makinalaşarak güçlenen büyük mülk sahipleri, çok geniş hazine topraklarını sürerek, kendi mülkleri gibi kullanmaya başlamışlardır. Ve bu toprakların tasarruf haklarının kendilerine ait olmadığı gerçeği söylenince, tıpkı tapulu malları söz konusu imiş gibi kızmakta, köylülere eziyet etmekte, türlü kanunsuz yollara başvurmaktadırlar.

TOPLU REFORM

Bizde genellikle köklü bir toprak reformuna açıktan karşı çıkamayanlar, bunun yurt çapında uygulanmasının sakıncalarından söz açarak, bölgesel uygulamalara gidilmesi gerektiğini savunurlar. Bunun için de uygulamanın toprak ağalığının en çok hâkim olduğu ve hâlâ feodal kalıntısı ilişkilerin hüküm sürdüğü Doğu bölgesinden başlanılmasını önerirler. Atalan ve Göllüce olayları, bu iddiaların ca — Anayasanın eşitliği öngören ve her türlü ayırımı yasaklayan 12. Maddesiyle tutarsızlığı bir yana — ne kadar mesnetsiz olduğunu da açıkça ortaya koymuştur. Batı'da bir toprak reformunun gereksizliği için öne sürülen bu görüşlerin sakatlığı, herhalde kamuoyunca şimdi daha iyi anlaşılacaktır. Doğu'da olduğu kadar Batı'da da köylümüzün yoğun bir toprak isteği vardır.

Doğu'da olduğu kadar Batı'da da binlerce dönüm toprak sahibi «ağalar»vardır.Hem de «Hanım Ağalar» vardır! Demek ki yurdumuzda toprak reformunun, köylümüzün haklı isteklerine uygun olarak. Doğu - Batı demeden bütün yurt çapında aynı zamanda uygulanması gerekmektedir.

Toprak reformunun bölgesel uygulanması iddialarına mesnet olarak, kadastro ve tapulama işlemleri yapılmadan bir bölgede toprak reformunun uygulanamayacağı, bunun için de, uygun görülen bölgelerden başlayarak kadastro işleminin tamamlandıktan sonra toprak reformunun yapılması gerektiğini savunan görüşler de bir hayli yaygındır. Böylece yimser tahminlerle, bütün yurt çapında kadastronun 40 - 50 yılda bitirileceği söylenmektedir. Atalan ve Göllüce olayları, kadastro işlemlerinin bitirilmesini, toprak reformu yapılmasının bir ön şartı olarak ileri süren görüşlerin de mesnetsizliğini ortaya koymuştur. Köylülerimiz, yetkili ve tabii birer kadastro memuru olduklarını fiilen isbat etmişlerdir. Kimin ne kadar toprağı olduğunu, ne kadarının tapulu, ne kadarının tapusuz olduğunu, hazine mer'alarının durumunu, köylümüz karış karış bilir. Öyleyse köylünün bilgisine başvurarak ve onunla elele vererek bir toprak reformunu gerçekleştirmek istersek, bunun en kısa sürede başarılmasına hiçbir engel yoktur.

Ama mesele de esasen burada değil midir? Yoksul köylünün haklı isteklerine kulak vererek, onun yanında, onunla karşılıklı güven içinde mi hareket edeceğiz? Yoksa onun bu haklı isteklerine açıktan veya binbir dereden su getirerek karşı mı çıkacağız?

«KÖYLÜMÜZ ANAYASANIN UYGULANMASINI İSTİYOR»

«İşgali asıl yapanlar, binlerce dönüm hazine arazisine kanunsuz olarak sahip çıkan ağalardır.»

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, Atalan ve Göllüce köylülerinin hazine topraklarını sürme teşebbüsleri üzerine 6 Şubat 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Adalet Partisi, 4 yıllık iktidarı süresince, yurt sorunlarından hiçbirini çözümlemeye yanaşmamıştır. Anayasamızın, topraksız köylünün topraklandırılmasını emreden hükümlerini hiçe saymış, memurların kötü hayat şartlarını düzeltmemiş, personel rejimini uygulamamıştır.

İşçilerimizin, artan hayat pahalılığı karşısında mütevazi istekleri, işverenden yana bir politika ile reddedilmiş, işçilerimiz grevlere itilmiş ve grev hakkı, Anayasaya aykırı lokavtlarla önlenmek istenmiştir.

Üniversiteler arasında ayırım yapılmış, asistanların sorunları yüzüstü bırakılmış, gençliğin eğitim ve sosyal problemleri üzerine eğilinmemiştir.

Tüm emekçi halkımız, gittikçe ağırlaşan geçim zorluklarıyla başbaşa bırakılmış, devletin bu dönemdeki dış borçları görülmemiş bir şekilde yükselmiş ve ülkemizi daha da bağımlı hale sokmuştur.

HALKIMIZ ANAYASAYA SAHİP ÇIKIYOR

Oysa, ülkemizi bu çıkmazdan kurtarmanın ve halkımızı huzura kavuşturmanın yolları Anayasamızda gösterilmiştir. İktidarın yüz çevirdiği Anayasaya, emekçi halkımız gittikçe daha fazla sahip çıkmakta ve Anayasayla teminat altına alınmış haklarını istemektedirler.

Adana, Konya, Elmalı ve Polatlı olaylarından sonra, son günlerde Torbalı'nın Atalan ve Göllüce köylerinde meydana gelen olaylar da, Anayasanın toprak reformunu emreden hükümlerinin tavsatılmasının sonuçları olarak ortaya çıkmıştır.

Fukara köylümüz, Anayasamızın kendisine tanıdığı haklara sahip çıkarak, toprak reformunun uygulanmasını istemektedir. Yıllardır köylüyü sömüren, ezen, toprağından kovan büyük toprak ağaları, sadece kendi topraklarına değil, binlerce dönüm hazine topraklarına da kanunsuz olarak tasarruf etmektedirler. Köylüleri devlet topraklarından kovmakta, gerektiğinde bu kanunsuz hareketleri için hükümet kuvvetlerini de yardıma çağırmaktadırlar.

Ağaların yıllardır kanunsuz olarak hazine topraklarını işgal etmeleri himaye ve teşvik görürken, topraksız köylülerin yaşama özlemi ile bir karış toprağı sürme teşebbüslerinin devlet kuvvetleriyle önlenmesi, hazin bir tecellidir.

Anayasa önünde, köylülerin yaşamak için hazine topraklarını sürmesi, «işgal» olarak nitelendirilemez; asıl ağaların hazine topraklarına kanunsuz olarak sahip çıkmaları, gerçek anlamda bir işgaldir.

Toprak reformunu yapmamak için «Türkiye'de dağıtılacak toprak yok» diyenler, yüzleri kara çıkmaktan çekinmezlerse, bu sözleri gidip Atalan ve Göllüce köylülerine ve de büyük toprak ağalarının toprakları üzerinde ecir hayatı süren milyonlarca köylü vatandaşlarımıza tekrarlasınlar.

TOPRAK REFORMU ZORUNLUDUR

Ülkemizin kalkınması ve yoksul köylümüzün işlediği toprağa kavuşması için, toprak reformunun yapılması kaçınılmaz bir zorunluluktur. Bugün köylümüzün ısrarlı toprak istekleri ve bu amaçla Anayasa yolunda giriştikleri mücadeleler, artık Anayasamızın emrettiği toprak reformunun gerçekleştirilmesinin geciktirilmeye hiç tahammülü kalmadığını açıkça göstermektedir.

Uyanan ve bilinçlenen köylülerimizin, Anayasa çerçevesindeki bu haklı isteklerine, bundan böyle hiçbir iktidar karşı çıkamaz.

Türkiye'de toprak reformu mutlaka gerçekleşecektir. Topraksız ve az topraklı yoksul köylülerimiz, işledikleri toprağa mutlaka kavuşacaklardır. Alınlarının teri ürünlerini, mutlaka değeri pahasına satacaklar ve topraklarını değerlendirmek için her türlü kredi ve teknik yardımdan âdil bir şekilde yararlanacaklardır. Türkiye'nin kalkınması ve hızla sanayileşmesi bu yoldan geçer; bugünkü kapkaç düzeninin son bulması da buna bağlıdır.

Adalet Partisi iktidarı bu gerçekleri görmekten nasipsizdir. Türkiye'nin içinde bulunduğu sosyal ve ekonomik bunalımı, Anayasanın öngördüğü köklü reformlarla çözümliyeceği yerde, tarihin akışına ters düşen bir eylemin içine girmiştir. Demokratik hakları askıya alacak terör kanunlarını, işçi haklarını kısıtlıyan ve serbestçe sendika kurma hürriyetlerini kaldıran kanunları çıkarmaktan medet ummaktadır. Bu yol çıkar yol değildir. AP iktidarı bu yolda asla başarı sağlıyamıyacaktır.

Sahte reform sloganlarıyla halkı avutma çabaları da bir sonuç vermiyecektir. Türkiye'nin kurtuluşu, emekçi halkımızın Anayasa'daki haklarına sahip çıkarak devlet yönetimine ağırlığını koymasiyle mümkündür.

İşte Türkiye İşçi Partisi, 8 yıldır bunun mücadelesini vermektedir. Emekçi halkımız, devlet yönetiminde mutlaka söz ve karar sahibi olacak ve Anayasanın öngördüğü köklü dönüşümleri mutlaka gerçekleştirecektir. Türkiye'nin kalkınmasının, yoksul halkımızın lâyık olduğu hayat seviyesine ulaşmasının biricik yolu budur. Bilimin ve tarihin gösterdiği tek yol da budur.»

HALKIN HEM EKMEĞİ HEM HÜRRİYETİ OLACAK!..

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Ege tütün piyasasının açılışı ve Orta-Doğu Buhranı ile ilgili olarak, 27 Ocak 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Hastalığı teşhis etmek, dış görüntülerle yetinmeyip, derinde yatan nedeni bulmaktır. Hastalığı tedavi etmek de; dış görüntüleri yok etmeğe uğraşmak değil, derindeki nedeni ortadan kaldırmaktır.

Türkiye'yi hasta bir adama benzetir ve politikacıları doktor sayarsak, bunlar hastalığı ne teşhis, ne tedavi ediyorlar. Olaylar teker teker ele alınarak, aralarındaki bağlantılara bile dikkat edilmeden, politikacının iktidarda veya muhalefette olmasına göre, ya başarı ya başarısızlık olarak gösteriliyor. Kötüleme de, övgü de bir söz salatatası olmaktan öteye geçmiyor. Kötülemeyi övgüye, övgüyü kötülemeye çevirebilirsiniz. Politika sahnesinde boy gösterenlerin konuşmalarını özetlersek, iktidarla olanlar: **«Herşey yolunda, allahın izni ve milletin güveniyle yarın daha iyisini yapacağız»** diyorlar. Muhalifler ise: **«İş başına hele bir biz gelelim. Biz ki bunca tecrübe sahibiyiz, bunca akıllı ve faziletli kişileriz, göreceksiniz herşey nasıl yoluna girecek»** diyorlar.

HASTALIK NEDİR?

İşler neden iyi yürümüyor, hastalık nedir? Nereden geliyor? İlâcı, tedavisi ne? Kimse bunu söylemiyor. Bunca akıllı, bunca tecrübeli olduklarını söyleyenlere: «Bir zaman devlet çarkı elinizdeydi. Tarih bir nehir gibi akıp gittiğine ve nehrin suları bir bütün teşkil ettiğine göre, bugünün bozuk düzeni sizlerin de eserinizdir» denilmelidir.

İki örnek vereceğiz: Ege'de tütün piyasası açılıyor. Tütün ziraati yeni değil. Üreticinin dertleri de yeni değil. Taban fiyatının tesbiti istenir. Kredilerin arttırılması istenir. Tefeciliğin önlenmesi, «çakal» adı verilen aracı tüccardan ekicinin kurtarılması istenir. Destekleme alışlarının spekülâsyonu önlemesi istenir. Üreticiden kesilen % 5'lerin hesabı sorulur. Evet bu dertler ve daha başkaları yıllardır sıralanır. Fakat tütün ekicisinin soyulmasına, sömürülmesine gene yıllardır gözyumulur. İki-üç büyük firma ve bir de Amerikan şirketleriyle yüzlerce çakalın, tütün üreticisinin emeğinin mahsulünü yok pahasına kapatarak, her yıl milyonlar vurmalarına gözyumulur, aracılık edilir. Bugünün muhalifleri iktidardayken ve bugünün iktidarı muhalefetteyken durum hep böyleydi.

İKİNCİ ÖRNEK

İkinci örneği dış politika konusunda vereceğim: Orta-Doğu'da savaş başlarsa, Türkiye'nin savaşa sürüklenmesinden, haklı olarak kuşku duyuluyor. Ana muhalefet lideri **«Dikkatli olalım, böyle bir savaşta tarafsız kalmak için şimdiden tedbirlerimizi alalım»** diyor. Kuşku nereden geliyor? Yurdumuzdaki Amerikan üslerinin kullanılması ihtimalinden... Bir de Orta-Doğu savaşının Amerikan-Sovyet savaşı halini alıp, NATO'yu savaşa sürüklemesinden. Peki ama Türkiye'yi bu tehlikeli duruma kimler soktu? Amerika'lıların topraklarımızda 100 den fazla üs kurmalarına kimler izin verdi? İlk ikili anlaşmayı 1947' de kim imzaladı?

Politikacıların ve partilerin iktidar veya muhalefette olmalarına bakarak hüküm vermeyiniz. Bunların ağalardan, tüccarlardan, patronlardan yana; dış sermaye çevrelerinden yana, Amerika'dan yana olup olmadıklarına bakarak hüküm veriniz. Hem kurttan, hem kuzudan yana olmak mümkün değildir. Amerika'ya üs verdin mi, Amerika ile ittifak kurdun mu, üstelik Amerika'dan boyuna borç aldın mı, Orta-Doğu savaşına da, dünya savaşına da sürüklenirsin. Tarafsız kalmak, tedbir almak, elinde değildir.

Kapitalizmi, yani sermayedarlığı, yani parası olanı savundun mu, artık Ege'nin fukara tütün üreticisini veya Karadeniz'in fukara fındık üreticisini veya Çukurova'nın, Söke'nin topraksız rençperini korumak; Doğu'nun ortaçağ karanlıklarında yaşıyan fukara köylüsünü kalkındırmak, düzeni fukaralar yararına değiştirmek, iyi niyetli de olsan, elinde değildir.

TOPLUM KANUNLARI

Toplumların, milletlerin hayatını idare eden toplum kanunları, politikacıya ışık tutar. Seçeceği yolu gösterir. Politikacılar ve siyasî partiler ya zenginden, ya fukaradan yana olurlar. Türkiye İşçi Partisi fukaradan yanadır; emekçiden yanadır; işçiden, köylüden, zanaatkârdan, arkasız memurdan yanadır. Türkiye İşçi Partisi, Türkiye'nin tam bağımsızlığından yanadır. Amerika'ya da, Sovyet Rusya'ya da tâviz vermiyen, bağımsız bir politika izlenmesini, Atatürk dış politikasına dönülmesini ister. Türkiye İşçi Partisi; devletin çarkı emekçilerin, fukaranın yararına dönsün, artık bir avuç haramzâde, halkın sırtından milyonlar vurmasın ister.

Hastalık buradadır. Çünkü oldum olası, Türkiye'de düzen ağadan, tüccardan, patrondan, yabancıdan yanadır. Biz buna karşıyız. Bu bozuk düzeni değiştireceğiz. Halkın hem ekmeği, hem hürriyeti olacak. Emekçiler bir numaralı vatandaş olacaklar. Bunun ise bir tek yolu var: Halkın dizgini ele alması ve bağımsız, demokratik sosyalizmi kendi eliyle bir an önce kurması...»

« Tütün Ekicileri Yine Tuzağa Düşürüldü »

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Dr. Tarık Ziya Ekinci, Ege Tütün Piyasasının açılışı dolayısiyle, 29 Ocak 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Adalet Partisi iktidarı bu yıl da yüzbinlerce tütün ekicisi aileyi, tüccarın keyfine ve sömürüsüne terketmiştir.

Aylarca ve aylarca süren zahmetli çabasını ortaya koyarak tütün mahsulünü satışa hazır hâle getiren tütün ekicisi, taban fiatı tesbit edilmediğinden ve AP iktidarının tekel kanalıyla yaptığı destekleme alışlarının maksadı sağlıyamaması, spekülâsyonları önliyememesi yüzünden, sömürücü tüccarla ve büyük firmalarla başbaşa bırakılmıştır.

Ege tütün piyasası açılalı iki gün oluyor. Tütün ekicileri eski tuzaklara gene düşürüldüklerini anlamışlardır. Ekici aileleri son derece muzdariptir; mahsullerinin gene yok pahasına alındığından, kaliteli mallarının ıskartaya çıkarıldığından şikâyetçidirler.

Yabancılar adına komisyonculuk yapan tüccarlar, çeşitli oyunlarla hükümetin sahipsiz bıraktığı ve ihtiyaç içinde kıvranan tütün ekicilerinin mahsulünü ıspanak fiatına kapatmaktadırlar. Fukara tütün ekicisinin bütün bir yıllık emeği gasbedilmektedir.

Bir kilo tütün, ekici aileye ortalama 8 liraya malolmaktadır. Oysa tekelin de, tüccarın da alış fiatları ortalama olarak ancak bu seviyeye ulaşmaktadır. Böylece tütün ekicisi ailelerin büyük çoğunluğu, borçlarını bile ödeyemez durumda kalmaktadırlar.

EKİCİ BORÇLUDUR

Tütün ekicisi yine bu yıl da emeğinin karşılığını alamıyacak, borçlu ve geçim imkânlarından yoksun olarak, malını yok pahasına elden çıkarmaya mecbur kalacaktır. Bütün bir yıl umutla bekleyen ekici, yine hayal kırıklığına uğrıyacak, borçlarını ödeyemiyecek, çocuk-çocuğunun nafakasını sağlıyamıyacak ve yeni üretim için yine kendisini tefecinin elinden kurtaramıyacaktır.

AP iktidarının tüccardan, tefeciden ve toprak ağasından yana olan sosyal ve ekonomik politikası, tütün ekicilerini de kasıtlı olarak tüccarın ve tefecinin eline bırakmıştır. Bu kapkaççı düzende tütün ekicisinin faizcinin elinden, büyük tüccarın dalâveralarından kurtulması mümkün değildir; umut bağladığı ürününü, değeri pahasına satması olanağı yoktur. Bu hal her yıl böyle süregider: Gelmiş geçmiş bütün iktidarlar, tütün ekicisini her yıl vaadlerle avutmuşlar, fakat piyasa açılınca da ekici aileler, her yıl acı gerçeklerle karşı karşıya bırakılmışlardır. Bunun nedenini artık tütün ekicisi de, bütün emekçi halkımız gibi kavramaya, görmeye başlamıştır. Bu gidiş, bugünkü kapkaç düzeninden yana olan iktidara artık oy verilmemesi ve kapkaç düzeninin son bulmasiyle değişecektir.

TÜTÜN EKİCİSİNİN KURTULUŞU

Büyük Mecliste müzakere edilen ve büyük propagandalarla kamu oyuna tanıtılan tütün tekeli ve tütün ekicileri hakkındaki kanun da, tütün üreticisi ailelere hiçbir şey getirmiyecektir. Üstelik tütün üreticisini ağır cezaî müeyyidelerle karşı karşıya bırakacaktır.

Tütün ekicisinin kurtuluşu, bütün Türk emekçileriyle birlikte; Anayasamızın tam anlamıyla uygulandığı ve emekçilerin devlet yönetimine ağırlıklarını koyduğu demokratik, sosyalist bir düzende mümkün olacaktır. Ancak böyle bir düzende toprak reformuyla tütün ekicisi toprağa kavuşacak ve toprak kirası düşürülecektir. Yine bu düzende tüm bankaların millileştirilmesiyle bütün kredi kaynakları, üretici vatandaşlar lehine kullanılacak ve tütün ekicisi tefeciden kurtarılacaktır. Dış ticaretin millileştirilmesiyle de tütün ekicisi büyük tüccarın sömürüsünden kurtulacak ve Anayasanın öngördüğü şekilde ürününü değer pahasına satma olanağına kavuşacaktır.»

«SEÇİMLERİ GÜVENLE BEKLİYORUZ»

Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, «Yeni İstanbul» Gazetesi Muhabirinin seçimler ve son kanlı olaylarla ilgili sorusuna aşağıdaki cevabı vermiştir:

«Millî kurtuluş ve sosyalizm için yürütülen mücadeleyi, AP iktidarı, dinî hisleri istismar edilmiş kalabalıklarla durdurma teşebbüsündedir.

Son olayları böyle değerlendiriyoruz.

Her yeni olay, Partimizin görüşlerinin, teşhislerinin ve hedeflerinin doğruluğunu ortaya koymaktadır. Bundan dolayı önümüzdeki seçimleri güvenle bekliyoruz. Seçimlerin öne alınması bizi hazırlıksız yakalıyamıyacaktır.»

R. Kuas: "A.P. hiçbir vaadini tutmamıştır"

A.P.'nin özel sektörcü zihniyet ve tutumu mahkûm edilmelidir!

•

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas, Türkiye'deki ekonomik kriz ile, bunun doğurduğu grev ve lokavtlarla ilgili olarak, 31 Ocak 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

•

«Müreffeh Türkiye, herkese iş, işçi ücretlerinin arttırılması, işsizlik sigortasının kurulması, her şoföre bir araba, işçilere sayfiyede köy evleri... v.s.» Akla gelebilecek her şeyi vaadederek, emekçi halkımızın ve işçi sınıfımızın büyük çoğunluğunun oylarını alarak iktidara gelen Adalet Partisi; tüzüğü, programı ve bütün parti yetkililerinin açıkça beyanları ile kapitalizmden yana, özel sektörden yana, yani tek kelime ile patronlar ve zenginlerden yana olduğunu sık sık söylemektedir.

Bugün ise Türkiye'de özel sektöre ait tekstil sanayiinde büyük bir stokun bulunduğu ve yine bu sektörde bir krizin hüküm sürdüğü de herkesçe bilinmektedir.

ÖZEL SEKTÖRÜN OYUNU

Özel sektördeki tekstil krizinin giderilebilmesi için özel sektörden yana AP iktidarı tarafından ne yapılması gerekmektedir?

Bunun cevabı gayet basit ve kolaydır. İktisadî devlet teşekküllerini zarara sokmak ve o işyerlerinde çalışan işçi kardeşlerimizin haklarını vermiyerek greve itmekle birlikte lokavt yaparak, devlet işletmeciliğini işçinin ve halkın gözünden düşürmek ve sonunda da «Ne yapalım, devlet fabrikaları zarar ediyor, işçilerin haklarını vermiyor. Lokavt yapıyor. Onun için de özel sektöre devredelim» demektedir.

İşte bugün programı, tüzüğü ve yetkililerinin beyanları ile özel sektörden yana olduğunu açıkça söyleyen AP iktidarı da bunu yapmakta ve iktisadî devlet teşekküllerini zarara sokmak için kasıtlı olarak işçileri greve itmekte, lokavt ilân etmektedir.

İktidar partisinden yana olan sendikacılar ve işçiler, bilerek ya da bilmiyerek bu oyuna âlet olmaktadırlar.

A.P. SUÇLUDUR

Sanayi Bakanı Sayın Mehmet Turgut ve Sümerbank Genel Müdürü suçlanmaktadır. Aslında asıl suçlu, özel sektörden yana olan AP iktidarının ta kendisidir. Mahkûm edilmesi gereken de, bu zihniyette olan AP iktidarı olmalıdır.

Çünkü Anayasamız devlete, herkese iş bulmayı, işsizliği önleyici tedbirler almayı, iktisaden zayıf olanların yanında olmayı, herkesin yaptığı işe uygun, insanlık haysiyetine yaraşır bir ücretin sağlanmasını ödev olarak yüklemektedir.

Anyasamız; Türkiye Cumhuriyeti'nin, insan haklarına dayanan sosyal bir hukuk devleti olduğunu göstermektedir. Yine Anayasamız, iktisadî ve sosyal hayatın adalete, tam çalışma esasına göre düzenlenmesini emretmektedir. Anayasamıza göre Türkiye'deki bütün sosyal ve ekonomik faaliyetlerin toplum yararına olması şarttır.

Yine Anayasamız lokavtı temel bir hak kabul etmediği halde, devleti yöneten Adalet Partisi, devlet fabrikalarında lokavt ilân etmekte ve 30 bin işçi kardeşimizi, çoluk çocuğu ile birlikte açlığa ve sefalete mahkûm etmektedir.

Bugün emekçi fukara halkımız ve işçi sınıfımız tarafından bu zihniyet mahkûm edilmelidir.

AP'nin iktidara gelebilmek için, işçi sınıfına ve fukara emekçi halkımıza yaptığı vaadler; **«Herkese iş, müreffeh Türkiye, işsizlik sigortası, ücretlerin yükseltilmesi, Tasarruf Bonolarının kaldırılması ve tek kelime ile Anayasamızın eksiksiz, tastamam uygulanacağı...»** idi.

Halbuki AP iktidara geldikten sonra ne yaptı? Bütün bu vaadlerini tutmıyarak, tam aksine, oylarını aldığı fukara halkımıza sırtını çevirerek, varlıklı insanlardan yana bir tutum ve davranışın içine girdi.

Bugün yurdumuzda, gerek iktisadî devlet teşekküllerinde, gerekse özel sektörde tekstil işkolunda ve de bütün sanayimizde bir kriz olduğu gerçektir. Gittikçe artacak olan bu krizleri yaratan ve istikrarlı bir sanayileşme programı düzenliyemiyen, vatandaşın alım gücünü arttırıcı tedbirleri alamıyan AP'nin özel sektörcü zihniyet ve tutumu mahkûm edilmelidir.

Bütün bu oyunlardan kurtulmak için yapılması gerekli olan tek iş, 1969 seçimlerinde oylarımızla AP iktidarını düşürerek, bu kapkaç düzenine ve zihniyetine son vermektir.»

C.İ.A. AJANI KOMER:

Türkiye'nin Bir Tarım Ülkesi Olarak Kalmasını Öğütledi!

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Tarık Ziya Ekinci, Amerikan Büyük Elçisi Kommer'in, Türkiye'nin bir tarım ülkesi olarak kalmasını temenni eder mahiyetteki konuşması üzerine, 8 Şubat 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Amerikan Büyük Elçisi Kommer ülkemize geldiği günden beri, Türk kamu oyunu tedirgin eden şüpheli kişiliği ve pervasızca tutumuyla, yarattığı olaylar ve bunlardan dolayı uğradığı protestolara rağmen bağımsızlığımıza gölge düşüren davranışlarını devam ettir mekte israr etmektedir.

Kommer, Amerika Birleşik Devletlerinden buğday ve donyağı ithal edilmesini öngören anlaşmanın imza töreninde yaptığı konuşmada; buğday ithaline mecbur olduğumuz bir sırada **«Türkiye dünya çapındaki tarım devriminde bir liderdir. Türkiye'nin zamanla, dünyada gittikçe artan gıda sıkıntısı problemini hafifletmede kendine düşen payı sağlıyacak buğday ihraç eden bir ülke haline gelmesi mümkündür.»** diyebilmiştir.

Bu temenni, bugün olduğu gibi, Türkiye'yi tarım ekonomisine bağlı bir ülke olarak ileri kapitalist ülkelerin, özellikle Amerikan emperyalizminin bir pazarı halinde tutma özleminin bir ifadesidir.

Bağımsızlığımızı zedeliyecek nitelikte ve ülkemizi dış sömürüye açık tutmak istiyen bu tavsiyeler, Adalet Partisi iktidarının dış borçlarla yürütülen ve dışa bağlı ekonomik politikasının bir sonucudur.

CÜRETKÂR DAVRANIŞLAR

Bir Büyükelçinin, görevli olduğu ülkede, o ülkenin temel ekonomik politikasına yön verme mahiyetinde tavsiye niteliğini taşıyacak konuşmalar yapmasının, devletlerarası diplomatik teamüllerde yeri yoktur. Böyle davranışların derhal en sert tepkiyle karşılanması lâzımdır. Fakat Adalet Partisi iktidarı bu tepkiyi gösterme gücünden yoksundur. Millî bağımsızlığımızı gölgeleyen ve karşılıksız kalan bu cüretkâr davranışlar, Adalet Partisi iktidarının teslimiyet politikasından ileri gelmektedir.

Sömürücü kapitalist ülkelere bağlı, yabancı sermayenin hâkimiyetine zemin hazırlıyan ve dış borçlarla yürütülen bir ekonomik politika bizi zorunlu olarak bağlı bir dış politikaya götürür. Bu da sosyal ve ekonomik hayatın düzenlenmesinde yabancı uzmanların tavsiyelerine ve yabancı devlet temsilcilerinin direktif vermelerine yol açacak sonuçlar doğurur.

Uzun süredir birçok yabancı uzman, Türkiye'nin ancak tarımla kalkınabileceğini ve bir tarım ülkesi olarak kalması gerektiğini tavsiye ederken, şimdi de Amerikan elçisi Kommer, Türkiye'nin ileri bir tarım ülkesi olmasını istemektedir.

«YABANCILARIN TAVSİYELERİNE İHTİYACIMIZ YOKTUR»

Oysa geri kalmış bir ülke olarak Türkiye, ancak sanayileşme ile kalkınabilir. Türkiye sanayileşmeden tarımda da kalkınması mümkün değildir. Türkiye'nin salt tarımla kalkınabileceği hususundaki tezler ve bu amaçla yapılan tavsiyeler, ülkemizin geri bir tarım ülkesi halinde, ileri kapitalist ülkelerin hammadde kaynağı ve mâmul madde pazarı olarak sömürülmeye âmade kalmasını isteyen millî çıkarlarımızla bağdaşmıyan önerilerdir.

Türkiye'nin kalkınma yöntemi, Türk toplumunun çıkarlarına uygun olarak Türk halkının kendisi tarafından tayin ve tesbit edilir. Bu konuda sömürücü emperyalist devletlerce görevlendirilmiş uzmanların, hele Kommer gibi bir yabancı devlet temsilcisinin tavsiyelerine ihtiyacımız yoktur.

Türkiye, Türk emekçi halkının Anayasaya sahip çıkarak, devlet yönetimine ağırlığını koymasıyle, bugünkü sömürücü kapkaç düzenine ve bu düzenin dış desteği yabancı hâkimiyetine son verdikten sonra; kendi öz kaynaklarını harekete getirerek sanayileşecek, tarım ve sanayiini birlikte geliştirmek suretiyle kalkınacaktır.»

« TİP'LİNİN EL KİTABI »

Genel Yönetim Kurulumuzun son toplantısında, Parti içi eğitim konusunda yapılan müzakereler ışığında, Partimiz üyelerinin halkla ilişkilerinde yararlanacakları ve her zaman başvurabilecekleri bir el kitabının, «TİP'LİNİN EL KİTABI» adıyla hazırlanması, Merkez Yürütme Kurulumuzca uygun görülmüştür.

Sorulu-cevaplı olarak düzenlenecek bu el kitabının hazırlanması için, Bilim Kurulumuzca gerekli çalışmalara başlanmış, bu arada il ve ilçe yöneticilerimizden, emekçi halkımızın partimiz hakkında kendilerine bugüne dek yönelttikleri soruları acele Genel Merkeze iletmeleri, bir genelge ile istenmiştir.

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, Amerikan 6. Filosunun gelişi münasebetiyle, 9 Şubat 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«KANLI OLAYLARA YOL AÇAN ZiYARETLERiN DOSTLUKLA, NEZAKETLE iLGiSi YOKTUR!»

«Hükümet Amerika'ya karşı zaafını, polislerini gençlere saldırtarak örtmeye kalkışmamalıdır.

Vedat Demircioğlu'nun ölümünden sonra Amerikan 6. Filosu İstanbul limanına tekrar geliyor. Bu gelişin olaylara sebep olacağından kimsenin şüphesi yoktur. Nitekim Sayın İstanbul Valisi gençlerle görüşme lüzumunu duymuş ve gençler de kendisine, Amerikalı'ya karşı direnecekleri cevabını vermişlerdir.

Herkes şunu iyice bilmelidir:

Türkiye'de en az 4 yıldır, hızla gelişen, Partimizin başlattığı bir millî kurtuluş hareketi vardır. Beğenilse de, beğenilmese de gerçek budur. Bu hareketin hedefi Amerika'yı yurdumuzdan çıkarmaktır. Türkiyeyi bloklar dışı, tam bağımsız bir ülke yapmaktır. Beğenilse de, beğenilmese de gerçek budur.

Amerika yurdumuza dostluk maskesiyle girmiştir. Artık maskesi düşürülmüştür. Amerika geldiği yoldan çıkıp gitmelidir; çıkıp gidecektir. Beğenilse de, beğenilmese de gerçek budur.

Türk gençliği bu hareketin dinamik nüvesini teşkil etmektedir. Amerikan emperyalizmine karşı harekete, Türk işçisi de katılmaya başlamıştır. Yarın köylülerimiz de, kurtuluş hareketinin içine girecek-lerdir. Beğenilse de, beğenilmese de gerçek budur.

NEDEN İZİN VERİLİYOR?

Şimdi hükümetten soruyoruz: Tepkiler olacağı, belki kanlı olaylar çıkacağı apaçık ortada iken, neden 6. Filonun ziyaretlerine izin verilmektedir? Yoksa izin vermemek, hükümetin elinde değil midir?

Gene soruyoruz hükümetten: Limanlarımızı Amerikan savaş gemilerine, Amerikan subay ve bahriyelilerine açmaya, şehirlerimizi bir kabare şehri haline getirmeye hangi ikili veya çok taraflı anlaşma, hükümeti zorlamaktadır?

Böyle bir anlaşmaya hiçbir Türk hükümeti imza koyamaz.

Dostluk ziyareti, nezaket ziyareti deniliyor?

Devletler arasında dostluk ve nezaket ziyaretlerinin âdabı, erkânı, kuralları vardır. Kanlı olaylara yolaçan ziyaretlerin dostlukla, nezaketle ilgisi yoktur. İstenmediğini bile bile yapılan ziyaretler, meydan okuma mahiyetinde kuvvet gösterileridir. Küstahlıktır. Amerika'nın bize, hislerimizi, görüşlerimizi, tek kelime ile milletimizi hiçe saydığının delilidir.

Hükûmet, bu biçim dostluk ve nezâket ziyaretlerinin istenmediğini münasip şekilde Amerika'ya anlatamıyacak durumda ise, bunu açıklamalıdır. Yoksa toplum zâbıtasını gençlerin, yurtseverlerin üzerine saldırtarak, Amerika'ya karşı zaafını örtmeye kalkışması ve kendi sebebiyet verdiği tepkileri, kanuna, nizama karşıymış gibi göstermesi, hükümeti sorumluluktan kurtaramıyacaktır.»

YENİ KURULAN ÖRGÜTLER

Türkiye İşçi Partisi'nin yurt ölçüsündeki örgütlenme çalışmaları devam etmektedir. Aşağıda, yenilenen örgütlerimizden bazılarını tanıtıyoruz:

BİNGÖL - İL ÖRGÜTÜ :
Başkan: Lütfü Atala, Sekreter: Âsım Birden, Sayman: İsmet Aydoğdu, Üyeler: Mehmet Nacar, Salih Erdoğan, Gıyasettin Aslan, Âdil Sönmez.

BİNGÖL - MERKEZ İLÇE:
Başkan: Paşa Bulut, Sekreter: İbrahim Bozova, Sayman: Mehmet Demir, Üyeler: Yılmaz Levent, Kadri Varol.

BİNGÖL - KARLIOVA:
Başkan: Yusuf Küsüm, Sekreter: Hasan Ekin, Sayman: Mustafa Hastürk, Üyeler: Ahmet Erdoğan, Hasan Karataş, Şevket Özden, Ahmet Doğan.

BİNGÖL - SOLHAN:
Başkan: Mehmet Ertan, Sekreter: Mehmet Baybaş, Sayman: Ömer Dündar, Üyeler: Gıyasettin Kuruçay, Abdullah Akkaya.

ELÂZIĞ - KARAKOÇAN:
Başkan: Nihat Doğan, Sekreter: Veysi Gedik, Sayman: Hüseyin Eşiyok, Üyeler: Bayram Kılavuz, Yunus Demir.

ORDU - ULUBEY:
Başkan: Dursun Yazıcı, Sekreter: Şükrü Kaymak, Sayman: Mustafa Bacaksız, Üyeler: İbrahim Atinkaya, Mustafa Şahin.

İÇEL - ERDEMLİ:
Başkan: Danış Boroğlu, Sekreter: Hüseyin Çelik, Sayman: İbrahim Yıldız, Üyeler: Mehmet Arpacık, Şaban Kartoğlu.

TOPLUM POLİSİ, A.P.'nin MİLİS KUVVETİ GİBİ KULLANILIYOR

«Toplum polisinin bir AP milis kuvveti halinde, Anayasa teminatı altındaki hürriyetleri tahrip için kullanıldığı, hemen her gün yeni olaylarla sabit olurken, Sayın Başbakanın Millet Meclisinde «Yassıadada polisin morali yıkıldı. Biz polise yeniden moral veriyoruz» demiş olması, seçim sathı mailine girildiği şu tarihlerde, AP iktidarının ne gibi tertipler peşinde olduğunu açığa vurmaktadır.

Toplum polisinin kanunsuz ve hunharca müdahaleleri, son zamanlarda çoğalmıştır. Toplum polisi cüretini, hunharlığını arttırmıştır. Daha da kötüsü, millî bağımsızlık ve düzen değişikliği istiyenlere karşı tuzak kurulduğu kanısını veren bir davranış içinde olduğu görülmektedir. Gerçekten hemen her olayda birtakım tahrikçilerin gençleri, toplum polisinin pusu kurduğu yerlere sürükledikleri dikkati çekmektedir. Örneğin: Bir gencin 6. Filoyu protesto için kendisini yakacağı havadisi üzerine, Ankara'da Zafer meydanında toplanan halk, toplum polisinin pusulandığı bir sokağa sevkedilmiş ve orada polisin saldırısına uğramıştır. Gençler karakollara götürülmüş, hunharca dövülmüştür.

ANAYASAYI TAHRİP PLÂNI

Dün Ankara'da onbinlerce öğretmenin muhteşem vakur yürüyüşü sonunda da, gene toplum polisi aynı şekilde saldırılarda bulunmuştur. Bağımsızlıktan yana oldukları, sosyalist oldukları için polisçe mimlenmiş gençler yakalanıp karakollara sevkedilmiş ve dövülmüştür.

Trabzon'da, İzmir'de benzer olaylar cereyan etmiştir. Konya Ereğlisi'nde bir polis komiserinin bir vatandaşı dövmesi üzerine, ciddi olaylar olmuştur.

Bütün bunların bir plân dairesinde yapıldığı anlaşılmaktadır. Kalkınma plânlarını uygulamıyan AP iktidarı, Anayasayı adım adım tahrip plânını başarıyla yürütmektedir. Nitekim toplum polisinin hunharca müdahaleleri sürüp giderken, bir yandan da «Anayasa Nizamını Koruma» adı altında gizlenen faşist bir kanun meclise sevkedilmiştir.

AP iktidarının seçimlere nasıl bir ortamda gitmek istediği belli olmuştur.

«Düzen kanunu» aslında, bugünkü kapkaç düzenini korumak amacını gütmektedir. Amerikan emperyalizminin ortak ve aracılarının Anayasası niteliğini taşıyan bu kanun yürürlüğe girerse, **«topraksız köylü var»** demek suç olacak; **«işçi sınıfı sömürülüyor»** demek suç olacak; **«tütün üreticisi, fındık üreticisi tefecilerin insafına bırakılmıştır»** demek suç olacak; **«Doğu'ya yatırım az yapılıyor, Doğu'lu vatandaş ortaçağ karanlıkları içinde yaşıyor»** demek suç olacak; **«bir avuç büyük tüccar, fukara halkın sırtından milyonlar vuruyor»** demek suç olacak; **«onbinlerce dönüm toprağa sahip toprak ağaları var»** demek suç olacak; **«fukara vatandaşların çocukları okuyamıyor»** demek suç olacak; **«Diyanet İşlerinde alevî vatandaşlar da temsil edilmelidir»** demek suç olacak; **«Amerikan üsleri sökülsün»** demek suç olacak; **«bu kapkaç düzeni değişsin, sosyalizm kurulsun»** demek suç olacak; kısacası Anayasadan yana olmak suç olacak...

«HAYIR DİYORUZ»

AP iktidarının seçim öncesi tezgâhlamak isteği kanunî ortam işte budur.

Beri yandan bu ortamda her kıpırdanış, Anayasa nizamına karşı gelmek sayılacak ve toplum polisinin hunharca saldırılarıyla karşılanacaktır.

Biz, Anayasanın bekçisi olma görevinin bilincine varmış partili-partisiz bütün vatandaşları, Anayasanın kendilerine tanıdığı haklara sahip çıkarak, tezgâhlanan bu AP tuzağına HAYIR demeye çağrıyoruz.

Gösteri ve toplantılar, kanun sınırları içinde devam etmelidir. Polisin aramıza soktuğu tahrikçilerin iğvasına kapılmadan, tuzağa düşmeden, büyük meydan mitingleri ve yürüyüşlerle Anayasanın tahribi teşebbüslerine «HAYIR» demeliyiz, «HAYIR diyoruz.»

SUNAY, T.İ.P.'İN KURULUŞUNU KUTLADI

Türkiye İşçi Partisi'nin dokuzuncu kuruluş yıldönümü münasebetiyle, CUMHURBAŞKANI Sayın CEVDET SUNAY, Partimiz Genel Başkanı MEHMET ALİ AYBAR'a aşağıdaki tebrik mesajını göndermiştir:

«Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanlığına — Ankara

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ'nin dokuzuncu kuruluş yıldönümü münasebetiyle tebriklerimi ve başarı temennilerimi sunarım.

CEVDET SUNAY
Cumhurbaşkanı»

Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, Sayın Cumhurbaşkanı'nın tebrik ve başarı temennilerine aşağıdaki cevabı göndermiştir:

«Sayın CEVDET SUNAY
CUMHURBAŞKANI
Ankara

Türkiye İşçi Partisi'nin kuruluş yıldönümü münasebetiyle izhar buyrulan lütufkâr tebriklerinize teşekkür eder, bu vesileyle derin saygılarımı sunarım.

Mehmet Ali AYBAR»

(KANLI PAZAR)ın Baş Sorumlusu Hükûmettir!

T.İ.P., İstanbul'daki kanlı olaylardan sonra hükûmetin derhal istifasını istedi

●

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, İstanbul'daki kanlı olaylar üzerine, 17 Şubat 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

●

«İstanbul olaylarının ve son günlerde muhtelif illerde cereyan etmiş olan bütün olayların baş sorumlusu hükümettir.

Bu kanlı olaylar, uzun bir hazırlık devresinin sonucu meydana gelmiştir. Geçen yazdan beri halk kitlelerini cihada kışkırtan ve Amerika'ya karşı çıkanları, milli bağımsızlık istiyenleri, sömürü düzeninin değişmesini istiyenleri dinsiz ve vatan haini olarak gösteren yayınlar, vaazlar ve siyasi amaçlı toplu namazlar, kelle isteyen şahlanış mitingleri, bütün bu kışkırtma ve tertipler, nihayet İstanbuldaki «kanlı pazar»la sonuçlanmıştır. Bütün bu olayların, bir mantık zinciri içinde, Amerika'nın yurdumuzdaki menfaatlerinin savunuculuğunu yapanların kışkırtmaları noktasında düğümlendiği açık bir gerçektir.

BAŞSORUMLU

Amerikan emperyalizmi, Türkiye'de halkımızın dinî inançlarını istismar ederek kendisine dayanak noktaları bulmaya çalışmaktadır ve maalesef bulmuştur da. Adamları vardır; besleme gazeteleri vardır; besleme dernekleri vardır. Ve AP iktidarı bütün bunlara, kanunların açıkça çiğnenmesine, cinayetler işlenmesine göz yummaktadır. Böylece hükümet, bu kanlı olayların sorumluluğunu paylaşmakta ve üstüne düşen görevi yapmadığı için baş sorumlu duruma gelmektedir.

İstanbul'daki olaylar, toplum polisinin kanundan yana değil, kanuna karşı olduğunu bir kere daha ortaya koymuştur. İstanbul Valisine, olay çıkacağı önceden haber verilmiş, fakat gerekli tertibat alınmamıştır. Toplum polisi, kanun sınırları içinde gösteri yapanları koruyacak yerde; eli sopalı, bıçaklı saldırganları, hareketsizliği ile teşvik etmiş ve cinayetlere sebep olmuştur.

Türkiye'de tehlikeli oyunlar oynanıyor. Türkiye'nin varlığına kasteden plânlar tezgâhlanıyor. Bu vesileyle Jhonson'un, Vietnam ile Türkiye'yi bir tuttuğunu bir kere daha hatırlatmak isteriz. Bu kuşkularımız bir hayal mahsulü değildir. Amerika'nın Türkiye'deki üslerinden, menfaatlerinden, her ne pahasına olursa olsun vazgeçmemek istediği, her gün biraz daha açık seçik ortaya çıkmaktadır.

«GAYRİ MEŞRU MİLİS TEŞKİLÂTI»

İstanbul olayları bir kere daha ispat etmiştir ki, toplum polisi, topluma karşı kullanılan bir kuvvettir. Milletimizin en kutsal haklarını savunanlara düşman gözüyle bakan ve böyle bir eğitimden geçerek yetiştirilmiş, gayri meşrû bir milis teşkilâtıdır. İstanbul olaylarında bıçaklanan gençleri soğukkanlı bir seyrediş içinde bulunan toplum polislerinin fotoğrafları, gazetelerin ilk sahifesinde yer almaktadır.

6. Filonun limanlarımızı her ziyaretinde, bu polis, ya kendisi kanunsuzluklar yapmakta, cinayet işlemekte veya kanunsuzluklar yapanları, cinayetler işleyenleri teşvik etmekte ve korumaktadır. Böylece hükümet de gayri meşru duruma düşmüştür. Sorumluluk duygusu taşıyan bir hükümet, bu olaylardan sonra işbaşında kalamaz.

Anayasaya bekçilik eden uyanık memleket evlâtları, bu tertipler, bu kaba kuvvet gösterileri ve cinayetler karşısında yılmıyacaklar; Anayasayı, Anayasanın kendilerine tanıdığı haklara dayanarak korumaya devam edeceklerdir.»

EKSİK SAYILARINIZI İSTEYİNİZ

DERGİMİZİN eski sayılarından elimizde çok az miktarda kalmıştır. Koleksiyon yapan okurlarımız, her biri için 75 kuruşluk posta pulu göndermek suretiyle eksik sayılarını tamamlıyabilirler.

«TİP HABERLERİ»

Türkiye İşçi Partisi'nin çeşitli il ve ilçe kuruluşları, Kurban Bayramı dolayısıyla yayımladıkları bildirilerde, halkımızın sıkıntılarını dile getirmişlerdir. Bu sayfalarımızda, Dergimize gönderilen iki «Bayram Bildirisi»ni bulacaksınız:

"Hastalar ilâçsız, çocuklar bakımsız.."

YURTSEVER KARDEŞ, **26-Şubat-1969**

Kutsal bir halk bayramı bu bayram. Tüm emekçilerin dopdolu bir mutluluk duyacağı, çocukların, gülüp oynayacağı bir bayram. Ancak kimsenin böyle bir sevince katılmaya gücü yok bugün. Milyonlarımız yokluğun ve perişanlığın pençesinde. Halkımız büyük çoğunluğu ile geçim derdinde. Kimi işsiz, kimi işinden emin değil. Bütün dar gelirliler, işçiler ve köylüler hep sıkıntı içinde. Kimse hayatından memnun değil. Alınan ücret geçindirmiyor. Çocuklar bakımsız. Hastalar ilâçsız. Eve et almak zengin harcı. Üstelik zamlar hep ard arda geliyor. Fiyatlar yükseldikçe yükseliyor.

Zamla birlikte yabancı bandıralı gemiler geliyor. İktidar, içine düştüğü bataktan kurtulurum ümidi ile gene yeni tertipler düşünüyor. Bir yandan kanun tasarıları düzenleniyor, konuşan ağızlar kilitlenmek isteniyor. Bir yandan Amerikan gâvuruna karşı çıkanlar tuzaklara düşürülüyor. Meydanlarımızda kan gövdeyi götürüyor. İktidar polisi, cinayetleri seyrediyor, hattâ himaye ediyor. **Yani Türkiye, karanlık günler geçiriyor.**

YURTSEVER KARDEŞ!

İşte bu bayrama da böyle acı ve ıstırap içinde giriyoruz. Bakıyoruz, aramızda koca koca uçurumlar var. Biri yiyor, har vurup harman savuruyor da, binlercesi aç kalıyor. Biri Avrupa'dan köpek maması getiriyor da, binlercesi ilâçsızlıktan toprağa veriliyor. İşçi borçlu, köylü borçlu, tüm dar gelirli borçlu. Aramızda kardeşçesine bir dayanışma yok. Tersine halk yolunda, hak yolunda mücadele verenleri öldürme tertipleri yapılıyor. Halkımız uyanıp hakkını aramasın diye kan akıtılıyor. Bu yüzden sevincimiz tam değil. Bu yüzden bayrama üzüntü içinde, acı içinde giriyoruz. Çocuklarımızı bile sevindiremiyoruz.

Ancak bu kara bulutlar hep göklerimizde kalmayacak böyle. Bu gâvur gemileri, bu gâvur askerleri ve onların işbirlikçi köleleri çekip gidecekler bir gün. Türk Halkı daha bir onurlu, daha bir mutlu günler yaşayacak. O zaman bayram geldi mi, halk sevince boğulacak. Kimsede gam-tasa kalmayacak. Çünkü herkesin işi-gücü, geçinmeye yeter ücreti olacak. Herkesin evi-barkı bulunacak. Meydanlarımızı bağımsızlık şarkıları çınlatacak. Göklerimizi yalnız Türk Bayrakları donatacak, denizlerimizde yalnız Türk Savaş Gemileri dolaşacak. Yabancı üs ve askerler kalmayacak. Yeraltı ve yerüstü kaynakları halkımızın çıkarı için akacak. Petrol halkımızın olacak, maden halkımızın olacak. Soygun kapıları kapanacak, fukaralık tarihe karışacak. Herkesin emeklilik hakkı olacak. Bütün çalışanlar kurtulacak

İŞTE O GÜNLER, TÜRK HALKI BAYRAMLARI COŞKU İLE KUTLAYACAK. ÇOCUKLARIMIZ GÜLÜP OYNAYACAK. KÖY VE KENTLERİMİZ NEŞEYLE DOLACAK. BÖYLESİ AYDINLIK GÜNLERİN ERGEÇ GELECEĞİ İNANCIYLA, BAYRAMINIZI KUTLAR, SAYGILAR SUNARIZ.

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
ESKİŞEHİR İL BAŞKANLIĞI

"Nerde eşitlik, nerde hak hukuk?"

Toprağını sürüp, devlet veya kul kapısında alınterini akıtarak çalışan cefakâr köylü kardeş:

MÜBAREK KURBAN BAYRAMINIZI KUTLARIZ

Nice mutlu bayramlar dileğiyle de soruyoruz:
NEDEN toprağının verimi düşüyor?
NEDEN aldığın pahalı, sattığın ucuz?
NEDEN devlet kapısında boynun bükük?
NEDEN hastahane kapılarında horlanırsın?
NEDEN gözbebeğin çocuklarını okutamazsın?
NEDEN devletin yabancıya, sen kula ve bankaya borçlusun?
NEDEN müslüman türk, yabancı gâvurlara el açar, boyun büker?
NEDEN orman senin ve devletinin nimetlerinden başkaları faydalanır?
NEDEN iş için gurbete koşarsın, iş bulamazsın?
NEDEN yolun, suyun, elektriğin, telefonun tam değil?
VE DE SAYABİLDİĞİN KADAR DERT ÇOK, DERMAN YOK...

Sen çarpıştın Balkan'da, Yemen'de, Hicaz'da, Çanakkale'de, Kurtuluş Savaşı'nda. Vergi dediler verdin, görev dediler yüklendin. Çalış dediler, çalıştın. Hep önde sen... Peki bu SEFALET NE? Nerede eşitlik, hak, hukuk, adalet, DÜŞÜNDÜN MÜ?

UNUTMA: Fakiri daha fakir, zengini daha zengin eden bu düzende dört yılda bir hatırlanırsın.

Bütün bunların nedenlerini ve bütün kötülükleri bir bir anlatacağız. Sen seçeceksin senden olanları, çarklar yoksuldan yana da dönecek artık.

Yalan söyliyecekler, iftira edecekler. Doğru söyledin diye horlayacaklar. Doğru söyleyenleri dokuz köyden kovarlarmış. Mücadele edeceğiz. Parasızlık, imkânsızlık belki belimizi bükecek, fakat bütün zorlukları yenip düze kavuşacağız.

Emekçinin, yoksul halkın partisi Türkiye İşçi Partisi, Kastamonu'da da kuruldu. Bunun için mücadele edecek. Türkiye İşçi Partisi, namuslu halkına, doğrudan yana olan yiğitlerine güveniyor.

Türkiye İşçi Partisi emeği, alınterini yüce değer kabul eder.
Türkiye İşçi Partisi, emeğiyle yaşayan bütün Kastamonu halkına selâm ve saygılarını sunar.

**TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ
KASTAMONU İL BAŞKANLIĞI**

T.İ.P. Genel Başkanı M. Ali AYBAR'ın aşağıdaki yazısı, 1 Ocak 1969 tarihli «FORUM» dergisinden alınmıştır:

KONGRELERDEN SONRA...

MEHMET ALİ AYBAR

Genel Başkan Aybar

Kırkbeş gün arayla yaptığımız iki büyük kongreden sonra Türkiye İşçi Partili sosyalistler olarak durumumuzu, sorumluluk ve görevlerimizi çok daha iyi kavramış bulunuyoruz. Sosyalizm üzerine ve emperyalizme karşı mücadele üzerine yaptığımız teori tartışmaları, bugüne kadar izlediğimiz demokratik mücadele yolunun doğruluğunu ortaya koymuştur. Beri yandan Türkiye'yi saran tehlikeler karşısında ve yaklaşan imtihan günlerinde, halkımızın umutlarını boşa çıkarmamak için, hepimizin tek bir vücut gibi mücadele etmemiz gerektiği iyice anlaşılmıştır.

AMERİKAN EMPERYALİZMİ

Amerikan emperyalizmi, ağırlık merkezini Uzak-Doğu'dan Orta - Doğu'ya kaydırdığı ve Orta - Doğu dünya barışını tehdit eden bir tehlike bölgesi haline geldiğinden beri, Türkiye'de durum her geçen gün daha kritik olmaya başlamıştır. Amerika, nüfuzunu sürdürmek, Türkiye'yi bir ileri karakol olarak muhafaza etmek ister.

Egemen sınıflarımızın çıkarları da aynı doğrultudadır. Oysa Amerikan aleyhtarlığı ve sosyalistlik akımı hızla yayılmakta, halk kütlelerine malolmaktadır. Amerikan emperyalizmi ve onun yerli ortakları bu gidişe bir an önce son vermek azminde görünmektedirler: Eski Amerikan elçisi yurdumuzdan ayrılırken içişlerimize karışma küstahlığını göstererek Partimize düşmanlığını belirtmiş ve yerini Saygon'da özel elçi sıfatıyla özel işler çeviren bir CIA ajanına bırakmıştır. Yeni elçi göreve başlar başlamaz, bir süredir özel eğitim gören faşist komando ekipleri saldırılara girişmişler ve yöneticileri «millî toplumcu» yani «nazi» olduklarını gizlemeye lüzum görmeden demokratik rejimi tehdide başlamışlardır. Faşist tepkilere zemin hazırlamak için, Amerikan emperyalizmine karşı yürütülen mücadeleyi aşırı hareketlere iteliyen kışkırtıcıların bulunabileceği de asla gözden uzak tutulmamalıdır. Nihayet AP iktidarı da, Anayasanın teminatı altında olan hak ve hürriyetleri iyice kısıtlıyan kanun tasarıları hazırladığını ve bunları yakında Büyük Meclise getireceğini açıklamıştır.

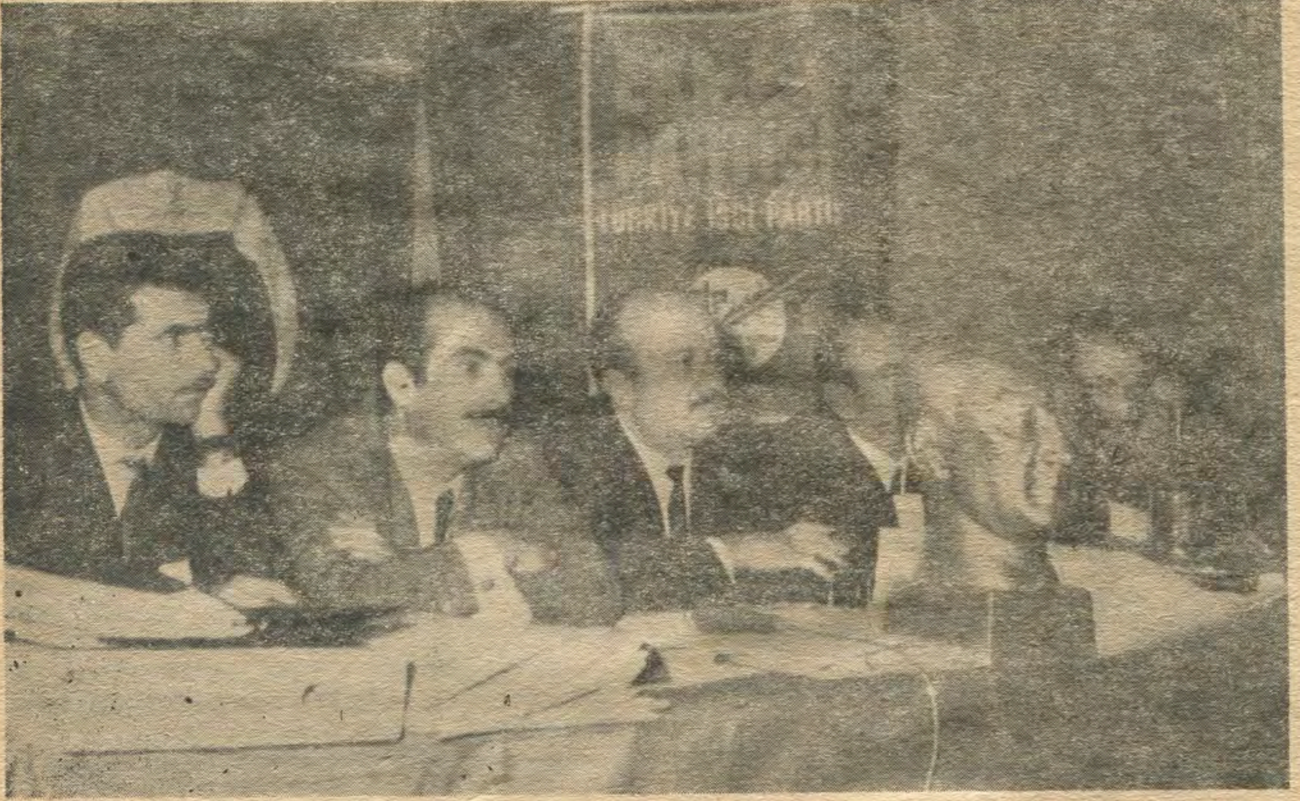
Görüldüğü gibi durum son derece karışıktır. Türkiye İşçi Partisi, ciddî tehliklerle çevrilmiş bulunmaktadır.

AP iktidarı büyük seçimlere böyle bir ortamda gidilmesini istemektedir. Ama ne var ki, durumun bütün ipleri ne Amerika'nın, ne onun yerli ortaklarının, ne AP İktidarının elindedir. Bu iplerden bir kısmı bizim elimizdedir: Anayasa bizden, halktan yanadır; Anayasa kitabını koynunda taşıyan uyanık halk çocuklarının sayısı her gün artmaktadır; Anayasayı korumaya, demokrasiyi işletmeye azimli, Anayasa Mahkemesi, Yargıtay, Danıştay, Sayıştay gibi, Anayasa kuruluşları vardır; demokrasiden yana olan basın organları vardır; devrimci sendikalar, devrimci, Atatürk'çü gençlik kuruluşları vardır ve kurulduğu günden beri, Anayasamızın devrimci niteliğini kavramış, bağımsız, demokratik sosyalizm bayrağı elinde, Anayasa savaşı veren Partimiz vardır.

BİZİM SOSYALİZMİMİZ

Biz İşçi Partili sosyalistler, Anayasa için mücadelenin öncülüğünü cesaretle yürütmeye devam ettiğimiz ve Anayasa'dan yana olan güçlerin birleşik hareketi içinde üzerimize düşeni yaptığımız takdirde, Amerikan emperyalizminin beslediği, harekete getirdiği gerici güçleri yenmek zor olmıyacaktır.

Böylece, sosyalizm için mücadelenin türlü yollardan geçtiği ve her toplumda izlenen yolun başka, kendine özgü olduğu bir kere daha ortaya çıkmış bulunuyor. İki büyük kongrede bunları tartıştık. Ve bir kere daha gördük ve anladık ki, toplumların ekonomik, teknolojik gelişme seviyeleri, sosyal yapıları, ideolojik yapıları farklı olduğundan, sosyalizmi iktidara getirme yolları da farklıdır. İktidara gelme yolları farklı olunca, sosyalizme geçiş yolları ve giderek kurulan sosyalizm «biçim»leri de farklıdır. Elbette gelişmiş endüstrili, demokratik gelenekleri olan toplumlarda sosyalizm için mücadele ve sosyalizme geçiş yolları ve kurulacak sosyalizm biçimi başka; feodal ilişkilerden henüz tamamiyle sıyrılmamış, köylü

T.İ.P. İkinci Olağanüstü Büyük Kongresinin Başkanlık Divanı

nüfusun büyük çoğunluk teşkil ettiği ve emperyalizmin boyunduruğu altında olan toplumlarda da başka olacaktır. Üstelik bunlardan her birinin içinde bulunduğu somut şartlardan dolayı da farklar meydana gelecektir. Şüphesiz, sosyalizmi kapitalizmden ayırdeden ve sosyalizmi sosyalizm yapan esaslar, bu farklara rağmen korunacaktır. Yani bellibaşlı üretim, ulaşım, mübadele ve kredi araçları kamulaştırılacaktır; hukuk, eğitim, sanat, edebiyat gibi tüm üstyapı kuruluşları, emekçi halkın hizmetinde, sosyalist bir öz ve biçim kazanacaktır; ve bu köklü dönüşümler ancak emekçilerin iktidarında gerçekleşebileceğinden, emekçi sınıf ve tabakalar iktidara geleceklerdir. Ama her toplum bu esasları, içinde bulunduğu somut şartlara göre ve ister istemez bu somut tarihsel şartların etkilediği «biçim»lerde hayata geçirecektir.

Nitekim biz de, sosyalizm için mücadelemizi, toplumumuzun ekonomik sosyal yapısına, üstyapı etkenlerine ve içinde bulunduğumuz somut şartlara göre çizilmiş, özellikleri olan yollardan yürütmekteyiz. Tüzüğümüzde, Programımızda bunlar açıklanmıştır. Örneğin: Sosyalizm için mücadeleyi, Amerikan emperyalizmine karşı mücadeleyle içiçe veriyoruz. Bunun nedenleri üzerinde durmıyacağım. Bunlar defalarca belirtilmiştir.

Keza, mücadelemizi demokratik yollardan, açık olarak yürütüyoruz. Emekçi iktidarını, işçi sınıfının tek başına iktidarı veya köylülerle ittifakı şeklinde değil, Türkiye işçi sınıfının tarihsel ve bilime dayanan demokratik öncülüğü etrafında toplanmış, onunla kader birliği yapmanın bilinç ve mutluluğuna ermiş, bütün emekçi sınıf ve tabakaların iktidarı olarak görüyoruz. İktidarda, demokratik kuruluşlara, muhalefetin hak ve hürriyetlerine, serbest seçimlere saygılı olmayı taahhüt ediyoruz.

Sosyalizme hemen geçemiyeceğimizi de biliyoruz. Karma ekonomiye dayanan geçiş döneminde kapitalist olmıyan bir yol izliyeceğiz. Kamu sektörünün özgül ağırlığında bir karma ekonomi sistemi uygulıyacağız. Fakat Anayasanın öngördüğü toprak reformunu derhal gerçekleştirerek, topraksız veya toprağı yetmiyen köylü ailelerini toprağa kavuşturacağız. Böylece büyük toprak ağalarının zararlı nüfuz ve etkilerini önlemek imkânına kavuşulmuş olunacaktır. Beri yandan dış ticaret, bankacılık, sigortacılık millileştirilmek suretiyle, komprador ve bürokratların zararlı nüfuz ve etkileri de önlenmiş bulunacaktır. Devlet elinde olacak ağır endüstriye dayanan millî ekonomimiz, merkezci, emredici ve demokratik bir plân uyarınca hızla geliştirilip, sosyalizme geçişin temel yapısı hazırlanacaktır.

Bütün bunlar bize özgü olan yollardır. Hele uygulamanın somut ayrıntıları içinde, bize özgülük daha da belirgin bir hal alacaktır; almaktadır.

→

SOSYALİZM AKIL İŞİDİR

Sosyalizm, bilime dayandığı için, gerçekleri soğukkanlılıkla değerlendirme işidir; bir hesap kitap işidir; akıl işidir. Amaç, emekçi halkı bir an önce iktidara getirme ve kapitalizmin sömürüsünden, baskısından kurtarma yollarını bulmaktır. Sosyalizme geçiş, emekçi sınıflar için en yararlı şekilde olmalıdır. Türkiye'de sömürücü sınıflara karşı, halktan yana, sosyalizme açık bir Anayasa yürürlüktedir. Bu durumu hakkıyla değerlendirmek gerekir. Böyle bir Anayasanın yürürlükte olması da bize özgü şartlar ve yollar arasında yer alır. Gerçek sosyalistler, bu yolu sonuna kadar açık tutmak zorundadırlar. Bu yolun kapanması sonucunu verecek davranışlar, sosyalizm dâvasına, bağımsızlık dâvasına, Amerikan emperyalizmiyle mücadele dâvasına zarar veren akılsızca çıkışlardır. Bu vesileyle, cebir ve şiddeti sosyalizmin ilkesi sayan görüşlerin doğru olmadığını belirtmek isteriz. Cebir ve şiddet, sosyalizmin ilkeleri arasında yer almaz. Cebir ve şiddet, sosyalist mücadelenin kaçınılmaz şekli asla değildir. Sömürücü sınıflar, demokrasi, aleyhlerine işlemeye başlayınca, demokrasiye paydos demek isterler. Bunda kimsenin şüphesi yoktur. Ama istemekle yapmak, yapabilmek aynı şey değildir. Somut şartlar öyle gelebilir ki, sömürücü sınıflar demokratik eyleme istemeye istemeye boyun eğerler, eğmek zorunda kalırlar.

Türkiye'de durum böyledir. Eğer kışkırtmalara kapılmama akıllılığı gösterilmekte devam edilirse, Amerikan emperyalizmi, onun yerli ortakları ve AP iktidarı, Anayasa rejimini yürürlükten kaldıramıyacaklardır.

Örneğin; yıllardır Türkiye İşçi Partisi kapatılmak istenmektedir. Taşlı-sopalı saldırılarla, iftiralarla Partimiz safdışı edilmeye çalışılıyor, tehditler savruluyor. Ama Partimize ilişilemiyor; Partimiz kapatılamıyor. Neden? Çünkü Partimiz Anayasaya içtenlikle saygılıdır. Anayasaya dayanarak hâkim sınıfları ve AP İktidarını her fırsatta duvara dayamaktadır. Üstelik çeşitli sosyal güçler ve Anayasa kuruluşları, Anayasa rejiminin ayakta kalmasını sağlamaktadır. Ve ne Amerika, ne sömürücü sınıflar, ne de AP iktidarı, Anayasadan yana olan bu güçleri altedememektedir.

Türkiye İşçi Partisi'nin bir başka özelliği de, sosyalizmimizin demokratik niteliği yanısıra, yüzdeyüz bağımsız olmasıdır. Milletler kendi güçleriyle sosyalizmi kurmaya başlıyalıberi, bu özellik, çağımız sosyalizminin yaygın bir niteliği halini almıştır. Biz bağımsızlığı, Türkiye sosyalizminin vazgeçilmez bir unsuru saymaktayız. Devlet olarak Türkiye'nin tam bağımsızlığını savunduğumuz gibi, Partimizin sosyalist hareket içindeki bağımsızlığını da aynı kıskançlıkla savunuyoruz. Türkiye sosyalizmi bağımsız bir harekettir; bağımsız kalacaktır.

Kısaca, bizim sosyalizmimizin özellikleri bunlardır.

DÖNÜM NOKTASI

Önümüzdeki büyük imtihanlara daha güçlenmiş olarak gireceğiz. Emekçi halkımızın bize bağladığı umutları boşa çıkartmıyacağız. Seçimlere on ay gibi az bir zaman kaldı. Bize verilecek oylarda bilinçli-bilinçsiz diye bir ayrım gözetmek gerçekçi bir görüş değildir. Aslında, bize verilen her oy bilinçli sayılmak gerekir. Şüphesiz, bize oy veren seçmenlerin hepsi sosyalisttir demek istemiyoruz. Ama bize oy verenlerin, ötekilere benzemiyen bir partiye bilerek oy verdikleri muhakkaktır. Bu seçimler, tarihimizin bir dönüm noktasını teşkil edecektir. Partimiz bu seçimlerden başarıyla çıktığı takdirde, artık hiçbir şey eskisi gibi olmıyacaktır. Çilekeş emekçi halkımızın ufku açılacaktır, ve Türkiye, sosyalizme giden yola, bir daha geri dönmemek üzere girecektir.

Bütün bunları düşünerek ve sorumluluklarımızı, görevlerimizi kavrıyarak, hepimiz bir tek vücut halinde, inançla, şevkle seferber olacağız. Kentte, köyde halkla daha çok, daha derinden kaynaşmanın yollarını bulacağız. Ona, onun anlıyacağı dille konuşarak gerçekleri anlatacağız ve ondan, biz de bilmediğimiz gerçekleri öğreneceğiz.

Gücünü halkımızdan alan, aşağıdan yukarı, demokratik, yüzdeyüz bağımsız sosyalizmimizi, halkımıza daha çok sevdirmek elimizdedir.

" AP Tek Başına İktidara Gelemez "

Başbakan'ın, Adalet Partisi'nin tekrar tek başına iktidara geleceği hususundaki iddiasını, Genel Başkan Mehmet Ali Aybar, «Cumhuriyet» Gazetesine verdiği «özel demeç»le cevaplandırmıştır. Demeci aşağıda sunuyoruz:

«Sayın Başbakanın, Adalet Partisi'nin gene tek başına iktidara geleceği hakkındaki iddiasını hayretle karşılıyoruz. Çünkü Adalet Partisi, vaadlerini tutamamış, her bakımdan başarısız bir iktidar olmuştur.

AP iktidarı, tarihimizin kaydettiği en başarısız iktidar olmuştur. İktidara geldiği günden itibaren iç ve dış politikada olumlu sayılabilecek herhangi bir adım atmamıştır. Adalet Partisi iktidarında Türkiye'nin dışa bağlılığı ve borç yükü daha da artmıştır. Huzur ve refah sağlıyacağını iddia ederek iktidara gelmiş olan bu partinin yöneticileri, memleketi ağır bir ekonomik bunalımın içine itelemişler ve Anayasaya saygısız oldukları için, sık sık meydana gelen kanlı olayların müsebbibi durumuna düşmüşlerdir. Bütün bunlardan dolayı Adalet Partisi'nin, seçim kanunlarında yapmayı tasarladığı Anayasa'ya aykırı yeni sınırlamalara rağmen, gene tek başına iktidarda kalması, bize çok zayıf bir ihtimal olarak görünmektedir.»

«Kanlı Pazar» Olayları dolayısıyle İstanbul'da incelemelerde bulunan Aybar:

«HÜKÛMET VE İRİLİ-UFAKLI BÜTÜN SORUMLULAR HESAP VERMELİDİR» DEDİ

İstanbul'da cereyan eden kanlı olayları incelemek üzere İstanbul'a giden Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, olaylar dolayısiyle, 19 Şubat 1969 günü İstanbul'da basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«İstanbul'da cereyan eden kanlı olaylar, bundan önce gene İstanbul'da, Konya'da ve daha başka illerde cereyan etmiş benzeri olaylarda olduğu gibi, asıl suçlular meydana çıkarılmadan örtbas edilmemelidir. Cinayetleri işleyenler, bu cinayetlere derece-derece iştirak etmiş olanlar ve yıllardır ektikleri nifak tohumlarıyla bu kanlı olayları hazırlamış olan resmî makam sahipleri, cezaî ve siyasî bakımdan hesap vermelidirler.

İstanbul'da durumu inceledim. Sorumluluklar zinciri aşağıdan yukarıya giderek şöyle bağlanmaktadır:

1 — Cinayetlerin doğrudan doğruya faili durumunda olanlar;

2 — Toplum polisi erleri ve âmirleri;

3 — İstanbul Emniyet Müdürü ve İstanbul Valisi;

4 — İçişleri Bakanı, Başbakan, yani hükümet.

Baş sorumlu, Başbakanla İçişleri Bakanıdır. Çünkü demeçleri, tutumlarıyla aylardır, yıllardır bu kanlı olayların ortamını hazırlamışlardır.

BAŞBAKANIN TEHDİTLERİ

Sayın Başbakanın bundan ikibuçuk yıl önce, ikiyüzbin kişilik silâhlı sivil halk kuvvetlerinden söz açarak savurduğu garip tehdidi biz unutmadık. O günden sonra bu tehdit, açık veya kapalı olarak daima tekrarlanmıştır. Meclis'deki son konuşmasında da Sayın Başbakan: (**İşler sokağa dökülünce kimin yumruğunun daha güçlü olacağı belli olmaz**) şeklinde konuşarak, hukuk devleti anlayışının ne gibi sakat temeller üzerine kurulmuş ve asıl maksadı gizlemeye yarayan bir paravana olduğunu bir kere daha ortaya koymuştur.

Emniyet kuvvetleri suç hazırlıklarına göz yummaktadır. Ve suç işlendikten sonra delil toplamamak suretiyle suçluları korumaktadır. Suç işleyeceklerini gizlemiyen ve açıkça kışkırtmalar yapan bir takım dernekler, devlet hazinesinden ve büyük bir ihtimalle başka kaynaklardan da beslenmektedir.

1964 Mart'ında cereyan eden Akhisar olaylarının, AP. İlçe Yöneticileri ile Komünizmle Mücadele Derneği mensupları tarafından müştereken tertiplenip uygulandığını, zamanın Başbakanı Sayın Ürgüplü'ye bildirirken, Sayın Demirel de Başbakan Yardımcısı olarak orada bulunuyordu.

Sayın Demirel o gün bize: «Biz Adalet Partisi olarak kaba kuvvete karşıyız» demişti. Aynı sözleri Sayın Başbakan tekrarlamaktadır. Fakat siyasî amaçla toplu namazlar; bağımsızlık ve düzen değişikliği isteyenleri «katli vâcip vatan hainleri» olarak gösteren vaazlar ve yayınlar devam etmektedir.

«HÜKÜMET İŞBAŞINDA KALAMAZ»

Hükümetin başı olarak Sayın Demirel, vatandaşı suç işlemeye kışkırtan bu faaliyetleri önlemekte, tersine bu gibi dernekleri Devlet Hazinesinden beslemektedir.

İstanbul olayları bir tertip eseridir. Onbinlerce kişinin katıldığı Amerikan 6. Filosunu protesto eden yürüyüşün başarıyla sonuçlanması ve karanlık gemilerin ertesi gün demir alıp gitmeleri, Amerikan dostlarınca istenmemiştir. Bundan, dolayı bir karşı gösteri hazırlatılmıştır. Türkiye'de Amerika'ya taraftar olanların da mevcut olduğu, bu suretle ispatlanmak istenmiştir. Plân ve tertip meydandadır. Kanunî haklarını kullanan vatandaşlar tuzağa düşürülmüşlerdir. Ve Toplum Polisinin teşvikçi müsamahası altında, sopaları, bıçakları, taşları hazır bekleyen kışkırtılmış bir kalabalık, Amerika'yı protesto edenlerin üzerine saldırtılmıştır. Bu saldırıya yer yer toplum polisi de katılmıştır. Bütün bunlar kimsenin inkâr edemiyeceği ve İstanbul halkının gözleri önünde cereyan edip fotoğraf ve filmlerle tesbit edilmiş olaylardır.

Eli kana bulanmış bir hükümet iş başında kalamaz. Cihat ilân eden, kelle isteyen dernekler faaliyet göstermeye devam edemez. Türkiye'de Anayasa vardır. Kanun vardır. Kanun ve Anayasa, suçlu durumda olanların yakasına yapışmalıdır, yapışacaktır. Ve başta Sayın Başbakan'la İçişleri Bakanı ve irili ufaklı bütün sorumlular hesap vermelidir, vereceklerdir.»

SAĞCI BASININ YENİ BİR KOMPLOSU

Türkiye İşçi Partisi eski Genel Saymanlarından, Ankara Üniversitesi Fen Fakültesi Teorik Fizik Doçenti Dr. Burhan Cahit Ünal'ın «İtalyan İşçi Birliği Sosyalist Partisi» Kongresine gözlemci olarak katılmasını, sağcı basın ve İçişleri Bakanı Faruk Sükan, seçim döneminde yeni bir sömürü konusu yapmışlardır. «Hürriyet» Gazetesinin başlattığı bu maksatlı kampanya, çıkarcı çevrelerin sözcülüğünü yapan sağcı basında bütün hızıyla devam etmektedir. Aşağıda, bu konu ile ilgili olarak Genel Sekreterimiz Dr. Tarık Ziya Ekinci'nin basına yaptığı açıklama ile arkadaşımız Burhan Cahit Ünal'ın demecini bulacaksınız:

GENEL SEKRETER T. ZİYA EKİNCİ'NİN AÇIKLAMASI

«Sermaye çevreleri ile yakın ilişki halinde olduğu bilinen bir gazetede, Partimizi yıpratma amacı güden maksatlı ve gerçeklere aykırı bir haber yayımlanmıştır.

Partimiz üyesi Doç. Dr. Burhan Cahit Ünal, **«İtalyan İşçi Birliği Sosyalist Partisi»**nin kongresine, çağrı üzerine ve gözlemci olarak katılmıştır. Adı geçen parti, gazetenin iddia ettiği gibi komünist partisi olmayıp, bağımsız bir sosyalist partidir. İtalyan İşçi Birliği Sosyalist Partisi, bloklar dışı bir dış politika izlenmesini ve Akdeniz Bölgesinin bütün yabancı nüfûz ve etkilerden temizlenerek bir **«BARIŞ GÖLÜ»** haline getirilmesini amaçlamaktadır.

Bilindiği üzere, aynı Partinin düzenlediği **«Akdeniz Ülkeleri İlerici Partileri Konferansı»**na yine dâvet üzerine iki arkadaşımız katılmış ve bu olay o zaman da gerek hükümet yöneticileri, gerekse çıkarcı çevrelerce alabildiğine istismar konusu edilmek istenmişti.

T.İ.P., ulusal bağımsızlığı baştâcı yapmış bir partidir. Parti olarak da, devlet olarak da kıskançlıkla tam bağımsızlıktan yana olduğumuzu yıllardan beri sürdürdüğümüz mücadele ile ispatlamış bulunuyoruz.

Partimizin bugüne kadarki bütün çalışmaları apaçık ve ortadadır. Buna rağmen Partimiz etrafında zaman-zaman, sinsice oyunlarla şüpheyi dâvet edici bir hava yaratma gayretleri görülmektedir. Fakat bütün bu çabalar boşunadır.

Bağımsız bir sosyalist partinin kongresine dâvet üzerine gözlemci gönderdik. Bu olağan bir davranıştır. Dâvetini kabul ettiğimiz partiyi halk oyuna «Enternasyonal Komünist Partisi» olarak sunmak ve böylece birtakım çevrelere seçim döneminde yeni spekülâsyon olanakları sağlamak, objektif gazetecilik ölçülerine sığmadığı gibi, asgarî dürüstlükle de bağdaştırılamaz.»

DOÇ. DR. BURHAN CAHİT ÜNAL'IN DEMECİ

«İtalyan İşçi Birliği Sosyalist Partisi **(Partito Socialista Italiano di Unità Proletaria)**'nin Napoli'de yapılan ikinci millî kongresine katılışım dolayısıyle, sağcı basında yalana ve iftiraya dayanan büyük fırtınalar koparılmaktadır. Bu yalan haberlerin aslını kamu oyuna açıklamak isterim. Gerçek şudur:

Üniversiteler Kanunu'nun 62. Maddesi uyarınca 3 Haziran 1968 tarihinde, altı ay süre ile meslekî inceleme ve araştırmalarda bulunmak için İtalya'ya gittim. Bu süreyi doldurduktan sonra, çalıştığım araştırma merkezinde sağladığım bir bursla, Üniversite'den yövmiyesiz izin alarak İtalya'da üç ay daha kaldım. Bu sırada Genel Yönetim Kurulu Üyesi bulunduğu Türkiye İşçi Partisi'ni temsilen **İtalyan İşçi Birliği Sosyalist Partisi**'nin 18-21 Aralık 1968 günlerinde Napoli'de yapılan ikinci millî kongresine gözlemci olarak katıldım.

Kaldı ki, Üniversite'nin verdiği yövmiyeli inceleme görevim sırasında dahi, benden istenen görevi liyakatla yerine getiren bir öğretim üyesi olarak, Anayasamızın, özellikle 120. Maddesinin bana tanıdığı siyasi hakları yurt içinde olduğu gibi yurt dışında da kullanmam en tabii hakkımdır. Bugünkü Anayasa düzenine bir türlü intibak edemiyen sermayenin emrindeki sağcı basın, genel olarak temel demokratik haklara ve özellikle Anayasa'nın 120. Maddesinin öğretim üyelerine tanıdığı haklara karşı çı-

→

GENEL SEKRETER RIZA KUAS DEMEÇ VERDİ:

«İşçilerin Üzerleri Sabah Akşam Hırsız Gibi Aranıyor!»

«Türkiye'deki bütün işyerleri ve patronlar tarafından, Anayasa'ya aykırı olarak hazırlanan **İşyerleri İç Yönetmelikleri** uygulanmakta ve işçilerin üzerleri sabah - akşam bir hırsız gibi aranmaktadır.

Anayasamızın 15. Maddesi aynen: **«Kanunun açıkça gösterdiği hallerde, usulüne göre verilmiş hâkim kararı olmadıkça; kamu düzeninin gerektirdiği hallerde de, kanunla yetkili kılınan merciin emri bulunmadıkça, kimsenin üstü, özel kâğıtları** ve eşyası aranamaz» demektedir.

Anayasamızın bu açık ve seçik hükmüne rağmen, bugün Türkiye'de işçilerin üzerleri işverenler tarafından aranmakta veya aratılmaktadır.

1969 Bütçe müzakereleri esnasında konu, Genel Başkanımız tarafından Meclis Kürsüsünde dile getirilmiş ise de, hükümet yetkililerin den herhangi olumlu bir cevap alınamadığı için, 2. defa Çalışma Bakanlığı Bütçesi üzerinde yaptığım konuşmada; Türk işçilerinin üzerlerinin Anayasaya aykırı olarak arandığını belirtmiş ve insan haysiyetini kırıcı ve Anayasa'ya aykırı üst aramaların yasaklanmasını istemiştim. Çalışma Bakanı bu konuda **«Bakanlığa herhangi bir şikayetin olmadığı ve şikâyet vâki olduğu takdirde ilgileneceğini»** söylemiştir.

Patronlardan yana olan AP iktidarının yetkilileri, bu konuda herhangi bir beyanat veya icraatta bulunmamaktadırlar ve bulunamazlar da.

Çünkü AP iktidarı, oylarını aldığı fukara halkımıza sırtını çevirmiş, sırf patronların hak ve menfaatlerini savunan bir parti olduğunu, 4 senelik icraatının her safhasında belli etmiştir.

Çünkü AP'nin savunduğu özel sektörcü kapitalist düzen değişmedikçe de bu haksızlıklar, Anayasa dışı tutum ve davranışlar devam edecektir. Türk işçileri, her geçen gün kendilerine Anayasa dışı yapılan uygulamaları görüyor ve öğreniyor.

Patronlardan, özel sektörden yana olan Partilerin yerine, kendi öz partisini iktidara getirerek Anayasayı eksiksiz, tastamam uygulamaya ve de özel sektörcü kapitalist düzen yerine, kendilerinden yana işleyecek sosyalist düzeni kurmaya hazırlanıyor.

Bunun ilk işaretleri 1969 büyük seçimlerinde belli oalcaktır.»

---

karak, demokratik hayatımızda önemli bir yer işgâl eden basının itibarını zedeleyen yakışıksız bir davranış örneği vermiştir. 27 Mayıs Anayasasının getirdiğ demokrasi düzenine artık alışmak ve bu yeni düzende basına düşen görevin gereklerini yerine getirmek gerektir. Ben, bir Türk aydını olarak yurt içinde ve yurt dışında halkımın hizmetinde, Anayasa'nın bana tanıdığı bütün hakları sonuna kadar kullanıyorum ve de kullanacağım. Ülkemizde demokrasinin yerleşip kökleşmesi, her namuslu Türk aydınının, Anayasa'dan doğan bütün haklarını eksiksiz ve tâvizsiz bir şekilde emekçi halkımızın hizmetinde kullanması ile mümkündür.

Şahsım etrafında şüphe yaratmak isteyen bir gazetenin benimle görüşen muhabiri, İtalyan İşçi Birliği Sosyalist Partisi'nin Napoli'de yapılan toplantısına ait cevabımı, kendi maksadına uygun şekilde tahrif ederek, Napoli'de **«Komünist Enternasyonal Partisi»** adında bir partinin kongresine katıldığım şeklinde kamu oyuna aksettirmiştir. Oysa, İtalyada bu isimde bir parti yoktur ve Napoli'de geçen yıl 18-21 Aralık 1968 tarihleri arasında kongre yapan tek parti, **İtalyan İşçi Birliği Sosyalist Partisi**'dir. Bu parti, sağcı gazetelerin maksatlı olarak tahrif ettikleri gibi bir komünist partisi değildir ve enternasyonal sıfatı da yoktur. Tamamen bağımsız ve millî karekterde bir sosyalist partidir.

Bu partinin ambleminde orak ve çekiç işaretinin bulunması, Avrupa'da tarihsel bir geleneğe dayanmaktadır. Bu işaret, Sovyet ihtiâlinden önce de bütün işçi hareketlerinin ortak bir işareti olarak kullanılmıştır. Bugün de Avrupa'nın bütün sosyalist partilerinin ambleminde orak ve çekiç işareti vardır. Bu basit tarihî gerçeği maksatlı bir şekilde gizliyerek istismar eden bazı gazeteler, bu davranışları ile Türk kamu oyuna karşı yeni bir saygısızlık örneği vermişlerdir. Komprador burjuvazinin ve toprak ağalarının sahte demokrasi anlayışına hizmet ederek Türk emekçi halkının sömürülmesini devam ettirmek, vatanperverlik değildir.

Bu kongreye normal ve açıkça yapılmış bir dâvetin gereğini yerine getirmek için katıldım. Bunun gizli ve kapalı hiçbir yanı yoktur. Bazı gazetelerde bu olay tahrifler le istismar edilerek, kamu oyuna kanun dışı bir hareketmiş gibi yansıtılmak istenmiştir. Kötü maksatlarla yapılan bu istismarın amacı, gerek Partim ve gerekse şahsım etrafında şüpheyi dâvet edici bir hava yaratmaktır. Sağcı basının bu tutumu, Türk kamu oyunca öteden beri bilinmektedir. Gerçek dışı haberler yayınlamak suretiyle Türkiye İşçi Partisi'ni, kurulduğu günden beri kamu oyu önünde küçük düşürme yolunda, hâkim çevrelerin bu çabaları daima boşa çıkmıştır. Bu yeni gayretkeşlik de diğerleri gibi boşa çıkacaktır.

Doç. Dr. Burhan Cahit ÜNAL»

T.İ.P., FAŞİST KANUNLARA KARŞI MÜCADELE AÇTI

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, İktidarın hazırladığı seçim öncesi kısıtlayıcı kanunlarla ilgili olarak, 7 Mart 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«AP iktidarı, önümüzdeki seçimlerin siyasî havasını, sosyal ve hukukî ortamını kendisi lehine hazırlamak için birtakım teşebbüslere girişmiş görünüyor. Adalet Bakanı Sayın Dinçer'in basına açıkladığı **Anayasa Nizamını Koruma Kanunu** ile **Seçim Kanunu'nda** bazı değişiklikleri öngören tasarılar ve bunların yanı sıra Adalet Partili partizanların kan döken saldırıları, Adalet Partisi iktidarının, büyük seçimler için hazırlık basamaklarını teşkil etmektedir.

Anayasa Nizamını Koruma Kanunu adı altında, esasen tüm olarak bir türlü yürürlüğe sokulmamış olan Anayasa'mızın temel hak ve hürriyetleri, büsbütün ortadan kaldırılmak istenmektedir. Bu yeni kanun, aslında Anayasaya aykırı olan bugünkü kapkaç kapitalizminin soygun ve vurgun düzenini korumak amacıyla hazırlanmıştır. Eğer bu kanun yürürlüğe girecek olursa, fukara halkın ızdıraplarından ve iktidarın emekçi kitlelerin hayat şartlarını zorlaştıran, ağırlaştıran tasarruflarından, davranışlarından söz edilemiyecektir. Sömürüden söz edilemiyecektir; vurguncuların halkı nasıl soydukları anlatılamıyacaktır; Amerika'nın yurdumuzdaki üslerinden, milyonlarca dönüm toprağa sahip ağaların karşısındaki milyonlarca topraksız köylüden söz edilemiyecektir; kısacası Amerika'nın, toprak ağalarının ve büyük ithalâtçı-ihracatçıların, tefecilerin, vurgun ve soygunlarına son vermek için ne bir satır yazı yazılabilecek, ne de tek bir adım atılabilecektir.

FAŞİST KANUN

Bu kanun tasarısı Anayasa'ya da, Ceza Hukuku ilkelerine de aykırıdır. Zira herşeyden önce tarihî gelişimi durdurmak maksadıyla, Türkiye'nin gelişmesi, ilerlemesi doğrultusunda her türlü davranışı, iktidarların diledikleri gibi yasaklıyabilecekleri lâstikli hükümler ihtiva etmektedir. Bu yeni kanunun herhangi bir maddesini ele alıp, ilerici kalemleri kırmak, devrimci ve bağımsızlıktan yana olan gençleri hapise atmak ve Türkiye'nin biricik kuruluş yolu olan sosyalizm yolunu tıkamak işten bile değildir.

Bu faşist kanunun Meclis'ten geçmemesi, geçerse Anayasa Mahkemesince iptali için, Türkiye İşçi Partisi bütün olanaklarını sonuna kadar kullanacaktır. Sayın Adalet Bakanı'nın; «Bu kanuna Türkiye İşçi Partisi'nden başka hiçbir parti karşı çıkmıyacaktır» şeklindeki beyanı, öteki partilerce nasıl karşılanır bilmem. Ama Türkiye'de, kurulduğu günden beri Anayasa'yı savunmuş, demokrasiyi savunmuş, millî bağımsızlığımız üzerine titremiş bir sosyalist parti olarak, elbette bu faşist teşebbüse karşı Partimiz bütün gücü ile savaşacaktır.

Öteki siyasî partiler, adları ne olursa olsun, sosyal yapıları itibariyle hâkim sınıflardan, NATO'dan, kısacası kapitalist düzenden yanadırlar. Hangisi iktidara gelirse, Anayasamızın sosyalizme açık yönünü tıkamaya çalışacaktır. Nitekim geçmişte de çalışmışlardır. Bugün AP iktidarının Meclise sevkettiği **«Nizamı Koruma Kanunu»**, bazı açıklamalardan öğrenildiğine göre, daha önce CHP liderliğindeki koalisyon hükümeti tarafından hazırlanmıştır. Bugün Anayasacı görünen, düzen değişikliğinden bahseden CHP'nin, iktidardayken tıpkı AP gibi davranmış olması, yukarıdaki hükmü doğrulamaktadır. Halkımız bu ve buna benzer olayları iyi değerlendirmeye başlamıştır. Kimin kimden yana olduğu artık ortaya çıkmaktadır.

AP iktidarı, seçim kanunlarında yapacağı bazı değişikliklerle de, seçim şansını arttırmaya, haketmediği sandalyelere sahip çıkmaya çabalamaktadır. AP'nin bundan önceki teşebbüsü, hatırlanacağı gibi Anayasa Mahkemesince kısmen iptal edilmiştir. Yeni tasarıda partilerin seçime girme haklarını kısıtlayıcı bazı hükümlerin bulunduğu söylenmektedir. Örneğin, bir partinin seçime girebilmesi şartı, 67 ilde bütün ilçelerde tam teşkilâtlı durumda olmasına bağlandığı ifade edilmektedir.

63 İLDE ÖRGÜTLENDİK

Türkiye İşçi Partisi'nin hâlen

→

63 ilde teşkilâtı vardır ve 20 ildeki teşkilâtı bütün ilçeleri kapsamaktadır. Bugünkü seçim kanununun aradığı 15 ilde teşkilâtı tam olma şartını, 5 il fazlasiyle yerine getirmiş durumdayız. Ekim seçimlerinden önce de bütün illerde tam teşkilâtlı bir kuruluş olmaya kararlıyız.

Bu nokta böylece belirtildikten sonra, şu hususu bir kere daha hatırlatmak isteriz: Tarihî görevlerini tamamlamış olan sınıf ve zümreler, tarih sahnesinden ergeç silinecekler ve yerlerini ergeç emekçi sınıflara bırakacaklardır. Bu gelişimi durdurmak kimsenin gücünde değildir. Anayasa'mız, bu gelişim doğrultusunda ve bu gelişimi kolaylaştıran bir yasadır. Esasen demokrasi rejiminin başka bir anlamı da yoktur. Modern anlamda demokrasi; yönetilen vatandaşların, devlet yönetimine doğrudan doğruya katılmalarını sağlıyan bir rejim olduğuna göre, ister istemez emekçi kitlelerin iktidarına yol açan, yani sosyalizmden yana olan bir düzendir.

YOLU TIKARLARSA...

AP iktidarı bu yolu Anayasaya aykırı kanunlarla ve gözü dönmüş, eli sopalı fanatik AP militanlarının saldırılarıyla tıkamak hevesine kapılmıştır. Anayasa yolu tıkanmamalıdır. Bu gibi, Anayasaya ters düşen davranışlar iyi sonuç vermez. Anayasa yolu kapanacak olursa, tarihi gelişim gene devam eder. Ama patlamalarla devam eder. Biz bir kere daha sorumluluk mevkiinde olanları, Anayasa çizgisi içine dâvet ediyoruz.

Adalet Partisinin bugünkü sorumluları iktidar koltuğunda kaldıkça, büyük seçimlerin güvenlik içinde cereyan etmesi mümkün değildir. 4 yıla yakın bir süreden beri yeteneksizliklerini bol bol ortaya koymuş olan bugünkü hükümet, yerini seçimlerden önce hiç değilse taşlı-sopalı saldırıları durdurarak, asgarî güven sağlıyabilecek bir hükümete terk etmelidir.»

"KÖYLÜ, AĞANIN ELİNDEN, JANDARMANIN ZULMÜNDEN KURTARILMALIDIR"

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, köy ve köylü sorunu ile ilgili olarak, 5 Mart 1969 günü basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Gelmiş geçmiş bütün iktidarlar, köy dâvasına ilişmemişler, «köylü efendimizdir» diyen CHP iktidarı dahil, bütün iktidarlar, köylü sınıfını aldatmışlar, maddeten ve mânen insafsızca sömürmüşlerdir. Köy ve köylü dâvası, kalkınmamızın, ilerlememizin, medenî bir toplum haline gelmemizin kilit taşıdır. Topraksızlığa çâre bulunmadıkça, verimsizliğe çâre bulunmadıkça, susuzluğa ve sel baskınına çâre bulunmadıkça, orman köyleri üretici hâle getirilmedikçe, köy dağınıklığına son verilmedikçe, köy eğitimi rasyonel bir şekile sokulmadıkça; yol, ışık su, sağlık ve adalet müesseseleri köye ulaştırılmadıkça ve köylü vatandaş ağanın, tefecinin, aşarcının elinden ve jandarmanın zulmünden kurtarılmadıkça, Türkiye'nin siyasî, iktisadî, sosyal hiçbir meselesi çözülemez.

Tarımdan elde edilen bugünkü gelirler, mutlaka arttırılmalıdır. Türkiye'nin sanayileşmesi için gerekli ön sermaye birikimi ve köylü vatandaşın refaha kavuşması buna bağlıdır. Bunun için ilk yapılacak iş, bütün köylü ailelerini, insanca geçinmelerine yetecek kadar toprağa kavuşturmak; toprak sahibi etmektir. Türkiye İşçi Partisi, Anayasanın emrettiği gibi topraksız veya toprağı yetmiyen köylü ailelerine parasız toprak dağıtacaktır. Başbakanın: **«Türkiye'de dağıtılacak toprak olmadığı»** hakkındaki sözleri gerçeğe uymamaktadır. Büyük toprak sahiplerinin elinde milyonlarca dönüm toprak vardır. Bunlar, fukara köylü ailelerine dağıtılmalıdır; dağıtılacaktır.

AĞALARIN NÜFUZU KIRILMALIDIR

Köylü ailelerinin verimli ziraat usulleri ile çalışmaları sağlanmalıdır. Devlet ziraat istasyonları kurulmalı, verimin artırılması için köylüye gerekli her türlü yardım yapılmalıdır.

Köylerde ağaların nüfûzu kırılmadıkça, ne politik, ne sosyal, ne ekonomik ilerleme olur. Demokrasinin kök salıp yerleşmesi, İkinci Millî Kurtuluş mücadelemizin zafere ulaşması ve sosyalizme geçiş şartlarının hazırlanması, hep köy ve köylü dâvalarının çözümüne ve en başta gerçek bir toprak reformunun yapılmasına bağlıdır.

Nüfusumuzun % 72'si, yani 23 milyon vatandaşımız köyde yaşamaktadır. Bu vatandaşlarımızın dertlerine çâre bulmadıkça, hiçbir dâvamız çözüme ulaştırılamaz. Köylü vatandaşın geçimi, sağlığı, eğitimi, tek kelime ile yaşantısı, bir numaralı dâvamızdır. Şimdiye kadar hiçbir iktidar, Türkiye İşçi Partisi dışında hiçbir siyasî parti, bu meseleye gerçekten el atmamıştır. Çünkü aslında bunlar köylü sınıfına, fukara köylüye, tıpkı ortaçağlarda olduğu gibi, toprağı işleyip beyleri besleyen, vergi ödeyen, askere giden köle gözüyle bakmışlardır.

Köylü vatandaş için hürriyete kavuşmanın, sömürülmekten, horlanmaktan kurtulmanın biricik yolu, Anayasa'daki haklarına sahip çıkarak bu memleketin efendisi olduğunu bizzat ispat etmesidir.»

«AP Korkular İçindedir»

AYBAR, YURT DIŞINDA OKUYAN ÖĞRENCİLERE YAPILAN BASKILARI PROTESTO ETTİ

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, yeni seçim kanunu tasarısı ve Millî Eğitim Bakanlığının son kararlarıyla ilgili olarak, 12 Mart 1969 günü aşağıdaki demeci vermiştir:

«Düşünceye saygılı olma, demokrasinin mihenk taşıdır. Nerede bir hükümet düşünceye sınırlar koyuyorsa, nerede iktidara karşı görüşler savundukları için insanlar işlerinden atılıyor, mahkemelere veriliyor, hapse atılıyorsa; orada demokrasinin «D» si yoktur. Demokraside düşünce suçu olamaz.

Türkiye'de oldum olası düşünce yasaklanmıştır. İktidar gibi düşünmeyenler, oldum olası baskı altında tutulmuştur. DP iktidarı böyle bir iktidardı, CHP de böyle bir iktidardı. Daha evvel İttihat ve Terakki iktidarı da böyle bir iktidardı. Hükümetlerden ayrı düşünen, ayrı görüş sahibi olanlara, öteden beri bizde kan kusturulmuştur. AP iktidarı bu geleneği devam ettirmektedir. Elinde, düşünceye karşı iki gizli silâhı var: Faşist kanunlar ve din istismarcılığı...

Ekim seçimlerine giderken AP iktidarının kaba kuvvet gösterilerinden başka, düşünce özgürlüğünü büsbütün kısıtlıyacak olan Anayasa Nizamını Koruma Kanununun yanında, Seçim Kanunu'nda da bazı değişiklikler yapmaya kararlı olduğu öğrenilmiştir. Seçim Kanunu'nda yapılması tasarlanan değişiklikler küçük partileri, özellikle Amerikan emperyalizmine karşı olan ve sosyalizmi temsil eden biricik parti olan Türkiye İşçi Partisini seçimlerde başarısız kılma amacını gütmektedir.

YENİ TASARI

Yeni tasarının, seçime girme şartını 15 ilden başka, her ilde tam teşkilâtlı olmaya çıkardığı anlaşılmaktadır. Yani bir partinin seçime girebilmesi için, 15 ilde teşkilâtını tamamlamış olması şartı ile yetinilmeyip, üstelik seçime katılacağı her ilde, bütün ilçelerde teşkilâtını tamamlamış olması şartı ileri sürülmektedir. Küçük partilerin, devlet hazinesinden büyük partiler kadar yardım görmediği, hele Türkiye İşçi Partisi'nin bugüne kadar devlet hazinesinden hiçyardım almadığı düşünülecek olursa, bu kanun tasarısı ile Adalet Partisinin, küçük partilerin hayatına kastetmek kararında olduğu açıkça ortaya çıkar. Bu teşebbüs, Adalet Partisi'nin demokrasiye, düşünce özgürlüğüne karşı olduğunu ve özellikle önümüzdeki seçimlerde iktidarı kaybetmekten korktuğunu açıkça ortaya koymaktadır. Bu tasarı kanunlaşacak olursa, küçük partilerin toplıyacağı oylar, AP ile CHP arasında bölüşüleceği için, AP kendisini bu gayri meşru yoldan iktidarda tutacağı kanısına varmıştır.

AP'nin düşünceden korkusu, sadece seçim kanununda yapacağı gayri meşru değişikliklerle ortaya çıkmıyor. Millî Eğitim Bakanlığının tutum ve davranışları ile de tesbit ve tescil ediliyor. Gerçekten AP iktidarında Millî Eğitim Bakanlığı'nın 4 yıla yakın bir zamandan beri faşist zihniyetle sürdürdüğü politika, yurdumuza belki de toplum polisinin ve eli sopalı fanatik kalabalıkların saldırısından da daha zararlı sonuçlar verecek niteliktedir. Zira Millî Eğitim Bakanlığının, hür düşünceye karşı açtığı savaş, yarınlarımızı tehlikeye atmaktadır.

KANUNSUZ İŞLEMLER

Millî Eğitim Bakanlığı, Türkiyenin bağımsızlığından yana, millî kültür ve hazinelerimizin korunmasından yana, çağdaş öğretim ve öğrenimden yana, bilimden yana ve bugünkü utanç verici, dışa bağlı kapkaç düzenine karşı ne kadar öğretmen ve öğrenci varsa, hepsini birer birer tasfiye ederek; Türkiye'mizi artık düşüncenin filiz vermiyeceği bir çöl haline getirmeye çabalamaktadır. TÖS ve TÖDMF ye karşı yapılan baskılar, öğretmen kıyımı ve FKF ile diğer devrimci öğrenci kuruluşlarına reva görülen muameleler gibi bildiğimiz kanunsuz işlemlerden sonra, Millî Eğitim Bakanlığı şimdi de Gazi Eğitim Enstitüsüne ve Avrupa'daki öğrencilerimize musallat olmuştur.

Gazetelerden öğreniyoruz ki, Gazi Eğitim Enstitüsü'nün iki öğretmeni başka bir işe nakledilmişlerdir. Gene gazetelerin verdiği bir habere göre, Avrupa'da okuyan gençlerimizden bazılarının öğrencilik hakkı geri alınmıştır. Hakları geri alınan öğrencilerin ne gibi bir suç işlediğini öğrenmek isteriz.

Ceza Kanunumuzun, yurt dışında bulunan vatandaşlarımız hakkındaki maddelerine giren

suçları mı işlemişlerdir? Hiç sanmıyoruz. Hakları askıya alınan öğrencilerimiz, AP iktidarı paralelinde düşünmedikleri için bu muameleye mâruz bırakılmışlardır. Avrupa'daki öğrenci evlâtlarımız, Türkiye'nin tam bağımsız bir ülke olmasını, Amerikan emperyalizminin nüfuz ve etkisinden kurtulmasını istemektedirler. Bunlar bugünkü kapkaç düzenine karşıdırlar. Türkiye'nin yarınlarını temsil eden gençlerimiz, sermayenin tahakkümü altında yaşamaya râzı olmadıkları için seslerini yükseltmektedirler. Millî Eğitim Bakanlığı, bazı öğrencilerin haklarını askıya alarak, Avrupa'da okuyan ve sayıları beşbini aşan bütün öğrencilerimize gözdağı vermek, bunların başları üzerinde, haklarını askıya alma tehdidini Demokles kılıcı gibi tutmak istemektedir.

Olmaz böyle şey! Öğrencilerimiz yalnız belirli bir bilim dalından diploma almak için yurt dışına gönderilmemişlerdir. Çağdaş medeniyeti bütünüyle benimsemek için yurt dışına gönderilmişlerdir. Fransa'da, Almanya'da, İsviçre'de, İngiltere'de okuyan bir Türk genci, bir Fransız, bir Alman, bir İsviçre'li, bir İngiliz gencinden daha az özgür olamaz.

AP korkular içindedir. Toprak ağaları, kapkaççı tüccarlar, montajcılar, tefeciler korkular içindedirler. Müttefikleri Amerika korkular içindedir. Korku insanlara en kötü öğüt verici, yol göstericidir. Korku ile başvurulan çâreler, aslında çâresizliğin ifadesidir ve mutlaka umulanın tersi netice verir. Korkuyla; düşmekten, imtiyazlarını kaçırmaktan korkuyorlar. Ne yapsalar nafiledir. Korktukları başlarına gelecektir.»

GENEL SEKRETER RIZA KUAS'IN TURHAN FEYZİOĞLU'NA CEVABI

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas, Güven Partisi Genel Başkanının son Karadeniz gezisi sırasında Partimizi suçlayan konuşmalarına cevap vermiş ve özetle şunları söylemiştir:

«Geçmişte devlet yönetiminde bulunarak, Türkiye'nin kalkınamamasından, geri ülkeler arasında bulunmasından sorumlu olanlar, bugün Güven Partisini kurarak, Amerikan emperyalizmi ve onun yerli ortaklarına daha iyi hizmet edebilme yarışına girmişlerdir.

Amerikan emperyalizmine hizmet doğrultusunda olanlar arasında, GP'nin yöneticileri de bulunmaktadır. Gerçekten GP yöneticilerinin sözde millî menfaatleri savunuyormuş gibi görünerek NATO'dan yana, ikili anlaşmalardan yana çıktıkları ve bugünkü Amerikaya bağlı politikayı savundukları apaçık ortadadır.

GP yöneticileri bütün propagandalarını, önümüzdeki seçimlerde AP yerine daha Amerikancı ve daha kapkaççı, soyguncu, vurguncu düzenden yana bir parti olarak görünme fikri etrafında düğümlemiş bulunmaktadırlar.

Türkiye İşçi Partisi, kurulduğu günden beri, yurdumuzun ulusal değerlerini ve ekonomik bağımsızlığını savunan, yüzde yüz millî, bağımsız, demokratik ve sosyalist bir partidir. Bunu artık dost da, düşman da biliyor. Bu basit gerçeği bilmek ve anlamak istemiyenler, kapkaç düzeninin sürdürülmesinden çıkarı olan cüce politikacılar, siyaset bezirgânlarıdır.

UCUZ SUÇLAMALAR

Çok çetin tabiat şartları içinde yaşama mücadelesi veren ve tefekara Karadeniz köylüsü, Feyzioğlunun, dertlere çözüm getirmiyen ucuz suçlamalarını, her geçen gün biraz daha fazla görmekte ve anlamaktadır.

Güven Partisi yöneticileri ve onlar gibi düşünenlere bir kere daha hatırlatmak isteriz ki, emekçi halkımız kimlerin kendinden yana, kimlerin de Amerikan emperyalizmi ve onların yerli ortaklarından yana olduğunu çok iyi bilmektedir. Ve yine Karadeniz'li fındık üreticileri, tütün ekicileri, yıl boyu alınteri dökerek yetiştirdiği ürünlerden kimlerin servet sahibi olduğunu, hergün biraz daha açık seçik anlamaktadır.

İkili anlaşmaların imzalanmasından sorumlu olan kişilerin, son zamanlarda bu anlaşmalara karşı çıkar gibi göründükleri gözden kaçmamaktadır. Ama bunlar öncelikle geçmişteki bu davranışlarının hesabını vermelidirler. Bu tip politikacılar, önce Türkiye'nin bağımlı duruma getirilişinin hesabını vermeli, sonra da Anayasa teminatı altında çalışan partilere saygılı olmasını öğrenmelidirler.

Anayasa'ya ve Anayasa'yı tastamam uygulama mücadelesi veren Partimize tahammül ve saygı gösteremiyen politikacılar, Türkiye'nin Amerika'ya bağlı kalmasını isteyen ve bugünkü kapkaç düzeninden yana olan kimselerdir. Komünistlik suçlaması vesaire, halkın gözünden bu gerçeği gizlemek gayreti ile girişilmiş teşebbüslerdir. Demokrasi sosyalizmle beraber yürür, ancak sosyalist bir düzende gerçekleşir. Sosyalizme karşı olanlar, aslında demokrasiye karşı çıkmaktadırlar.

Kim ve hangi siyasî parti yetkilileri ne derlerse desinler, emekçi halkımız Amerikalıları geldikleri yoldan kovacak; tam bağımsız, demokratik, sosyalist Türkiye'yi mutlaka kuracaktır.

Türkiye ne Amerika'nın, ne Rusya'nın, ne de yabancı herhangi bir devletin nüfuz bölgesi olmıyacaktır.»

FARUK SÜKAN T.İ.P.'e TERTİP ÜSTÜNE TERTİP HAZIRLIYOR

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, İçişleri Bakanının tutum ve davranışları hakkında, 15 Mart 1969 günü basına aşağıdaki yazılı demeci vermiştir:

«Hâlen Büyük Mecliste, muhalefetin iktidarı denetlemesi mümkün olmamaktadır. Adalet Partisinin partizan çoğunluğu, Meclisçe hükümetin denetlenmesi hakkındaki Anayasa maddelerini işletmemektedir. 16 Şubat'ta İstanbul'da cereyan eden ve 2 kişinin ölümüne, pekçok vatandaşımızın yaralanmasına sebep olan kanlı olayların muhasebesi için verilen önerge, Adalet Partisinin oylarıyla gündeme alınmamıştır. Oysa bu olaylarda İçişleri Bakanının ve giderek hükümetin sorumluluğu açıkça ortadadır. Toplum polisi, kanunî haklarını kullanan kimseleri, eli sopalı, bıçaklı, tabancalı zorbaların saldırısından koruyacak yerde, bunların saldırısını teşvik etmiş, hattâ yer yer kendisi saldırıya katılmıştır. AP militanlarının bu olayları tertiplediği bilinmektedir. Civar illerden İstanbul'a AP militanları, bu kanlı olaylarda saldırıcı kuvvet olarak getirilmiştir. Toplum polisi, miting meydanını önceden kanunsuz olarak işgal etmiş olan kışkırtılmış kalabalığı dağıtmamıştır. İstanbul Valisi, saldırılar olacağını en az bir hafta önceden bilmekteydi. Nitekim gençlerle yaptığı konuşmada, bu hususu açıklamıştır. Ama hiçbir tedbir almamıştır. Tedbir almamış olması ve olayların çıkacağını bir hafta önceden bilmesi, bir tertip karşısında olduğumuzun ve bu tertibi Adalet Partisi iktidarının hazırladığının su götürmez delilleridir.

MUHALEFET HÜKÜMETİ DENETLİYEBİLMELİDİR

Adalet Partisi bu kanlı olayları tertiplemekte iki amaç gütmüştür: Birincisi, Amerikalı dostlarına Türk halkının kendilerini desteklediğini göstermek ve onlara elçilerinin ağzından söyledikleri sözleri teyid etmek fırsatını vermek; ikincisi de, bu kanlı olaylara dayanarak **Nizamı Koruma Kanunu**'nu Meclisten geçirmek...

Muhalefete, bütün bu tertipleri Meclis kürsüsünden açıklamak, delillerini ortaya sermek fırsatı, partizan AP çoğunluğu tarafından verilmemiştir. Bu şartlar altında parlâmenter rejimin nimetlerinden istifade etmek mümkün olmamaktadır. Çünkü muhalefet iktidarı denetliyememektedir. Bundan dolayı biz **Meclis İç Tüzüğü**'nün, muhalefete, hükümeti fiilen denetleme imkânı verecek şekilde değiştirilmesini ve ivedilikle değiştirilmesini zorunlu görmekteyiz. Anayasanın özüne ve sözüne uygun olarak muhalefet, iktidar çoğunluğuna rağmen, hükümeti denetliyebilmelidir.

Beri yandan bugünkü Seçim Kanunun Adalet Partisine avantaj sağlıyan hükümleri, Ekim seçiminden önce mutlaka değiştirilmelidir. Bilindiği gibi Adalet Partisi çoğunluğunun seçim kanununda yaptığı bir değişiklikle, Adalet Partisi, başka partilere verilmiş oylardan yararlanmak, başka partilere verilmiş oyları kendi oylarına katıştırmak imkânını elde etmiş bulunmaktadır. Bu gayri âdil sistem, önümüzdeki seçimlerde uygulanacak olursa, halk arasındaki huzursuzluk artacaktır. Çünkü tercih ettiği partiye kullanılmış oyların Adalet Partisi hesabına kaydedilmesi, vatandaşlarda, oyuna getirildikleri fikrini kökleştirecek ve demokrasiye olan inancını sarsacaktır.

SÜKAN'IN YALANLARI

Bu vesileyle, dün Büyük Mecliste İçişleri Bakanının partimizi suçlaması üzerine söz istediğim halde bana söz verilmemiş olması hususu üzerinde de durmak yerinde olacaktır. Bu da partizan çoğunluğun, parlâmenter rejimi tıkayan zararlı icraatına yeni bir örnek teşkil etmektedir. İçişleri Bakanı, **İtalyan İşçi Birliği Sosyalist Partisi** kongresine dâvet edilen Partimizin bir arkadaşımızı bu kongreye gözlemci olarak göndermiş olmasını vesile ittihaz ederek, Türkiye İşçi Partisi'nin dışa bağlı komünist bir teşekkül olduğunu iddia etmek cüretini göstermiştir. Bu depedüz yalandır. İçişleri Bakanı, bu yalanı Türkiye İşçi Partisi'nin seçim şansını azaltmak umuduyla söylemiştir. Ama ne var ki, AP çoğunluğu kendisine derhal hakettiği cevabı Meclis kürsüsünden vermemizi önlemiştir. Tertibin iğrençliği böylece katmerleşmiş bulunuyor. Zira İçişleri Bakanı, Meclis kürsüsünden Partimizi suçlamak cüretini gösterirken, AP çoğunluğunun cevap hakkımızı önleyeceğini peşinen bilmekteydi.

Sosyalist Partisinin kongresi, İçişleri Bakanının iddia ettiği gibi komünist memleketlerde toplanan kongrelerin bir devamı değildir. Bu kongre, İtalyan İşçi Birliği Sosyalist Partisi'nin normal kongresidir. Parti kongrelerine başka partileri dâvet etmek, Avrupa'da bir gelenektir. Bu parti bağımsız, sosyalist bir partidir. Esasen İtalyada kanunî

→

«SAVCILAR BİRAN ÖNCE TEMİNATA KAVUŞTURULMALIDIR»

Türkiye İşçi Partisi Genel Başkanı Mehmet Ali Aybar, savcı teminatına ilişkin olarak 16 Mart 1969 günü basına aşağıdaki açıklamayı yapmıştır:

«Adalet Partisi İktidarı, Demokrasiyi oy avcılığı ve çoğunluk diktası şeklinde anladığından, Anayasamızın öngördüğü Demokratik Hukuk devleti idare şekline, iktidara geldiği ilk günden beri saygılı olmamış, Anayasa çizgisinin daima gerisine düşmüştür. Artık dört yıldır yürüttüğü çoğunluk diktası, son aylarını yaşamakta ve hesaplaşma günü yaklaşmış bulunmaktadır. Adalet Partisi iktidarının Anayasaya ters düşen icraatına, hergün yeni ve somut misaller vermek suretiyle, gerçeklerin vatandaşlarımızın gözleri önüne serilmesi, büsbütün bir zaruret halini almıştır.

Bu vesileyle, seçim sathı mailine girdiğimiz şu günlerde, önemi bir kat daha artmış bulunan Savcı teminatı meselesi üzerine dikkatleri çekmek isteriz.

Savcılık müessesesi, demokratik idarenin yerleşmesinde önemli rol oynıyan müeseseler arasında yer almaktadır. Savcılar, tatbikatta Hukuk Devleti fikrinin elle tutulur tecelli şekilleri olarak belirmektedir. Gerçekten vatandaş, kanunla savcının şahsında karşı karşıya gelir. Hele savcıların âdi suçlardan başka, siyasî suçları da kovuşturmak yetkisine sahip oldukları düşünülünce, savcıların, Adalet Bakanının partizanca müdahalelerine karşı korunmalarının ne kadar zaruri olduğu ortaya çıkar.

SAVCILAR TEMİNATA KAVUŞTURULMALIDIR

Savcıları görevlerinde teminata kavuşturan kanun hükümleri biran önce getirilmelidir. Anayasa Mahkemesinin iptal kararından sonra, savcıların Adalet Bakanlığınca keyfî olarak yerlerinin değiştirilemiyeceği ve bu gibi işlemlere karşı Danıştay'a başvurulabileceği anlaşılmış bulunmaktadır. Buna rağmen savcılar hakkında tahkikat açılması ve Savcılar Kurulunun bu konudaki kararının infazında, Adalet Bakanının geniş ve fiilî takdir imkânına sahip olması, savcıların huzur içinde görev görmelerini önlemektedir. Savcılar, Anayasamızın 137. Maddesinin özüne ve sözüne uygun olarak ,tam teminata bir an önce kavuşturulmalıdır.

Bu vesileyle hâkim teminatının yersiz bir kullanılışına da işaret etmek isteriz. Adalet Bakanlığında çalışan memurların, 45 Sayılı Kanun gereğince hâkim teminatını hâiz olmaları asla tecviz edilemiyecek bir durum yaratmaktadır. Âşikârdır ki, Adalet Bakanlığı merkez memur kadrosunda çalışan görevlilerle, başka bakanlıkların merkez memur kadrolarında çalışan kişiler arasında, böyle bir ayırım gözetilmesini haklı gösteren hiçbir sebep yoktur.

Bu meselelerin ivedilikle ele alınması, özellikle savcılarla ilgili yeni kanun hükümlerinin, seçimlerden önce ve Anayasa'nın öz ve sözüne uygun olarak biran önce Büyük Meclisten çıkarılması gerekmektedir.»

bir komünist partisi vardır. Kaldıki, Türkiye İşçi Partisi Anayasal haklarını kullanarak dilediği milletlerarası kongre ve konferanslara katılmakta serbesttir. Ve millî menfaatlerimizin gerektirdiği her milletlerarası toplantıya katılmaya devam edecektir. Türkiye İşçi Partisi, ne yapmak istediğini açıkça söyleyen bir partidir. Biz sosyalist bir partiyiz. Demokratik ve bağımsız bir sosyalizmi savunuyoruz. Türkiye'yi Amerikan emperyalizminin bir ileri karakolu ve bir sömürü alanı olmaktan kurtarmaya azimliyiz. Halkın oylarıyla iktidara gelip, Anayasanın öngördüğü gibi bugünkü kapkaççı kapitalist düzeni değiştireceğiz. Bunu sesimizin var gücüyle her yerde söylüyoruz; söylemeye devam edeceğiz. Halkımıza gerçekleri anlatıyoruz; anlatmaya devam edeceğiz. Bu bizim Anayasal bir hakkımızdır. Anayasa çiğnenmedikçe, bu hakkı elimizden kimse alamaz. Anayasayı çiğnemek de, kimsenin gücünde değildir.»

GENEL YÖNETİM KURULU TOPLANDI:

AYBAR AÇIŞ KONUŞMASINDA «1969 YILI PARTİMİZ İÇİN BAŞARI YILI OLACAKTIR» DEDİ

Türkiye İşçi Partisi Genel Yönetim Kurulu, 8-9 Mart 1969 günleri Ankara'da toplanmış ve gündemindeki maddeleri görüşerek çeşitli kararlar almıştır. Genel Başkan Mehmet Ali Aybar'ın Genel Yönetim Kurulu'nu açış konuşmasını aşağıda sunuyoruz. Gelecek sayımızda da Merkez Yürütme Kurulu'nun sunduğu raporları yayımlayacağız.

«AP iktidarı, Ekim ayında yapılacak genel seçimlerde başarı sağlıyabilmek umuduyla, kendisini Anayasa çizgisinin büsbütün dışına düşüren birtakım teşebbüslere girişmiştir. Bu teşebbüslerin iki alanda yürütüldüğü görülmektedir. Bir yandan, dinî inançları siyasî maksatlarla istismar edilen fanatik kütleler, millî bağımsızlık ve sosyalizm için mücadele edenler üzerine saldırtılırken; toplum polisi AP'nin milis teşkilâtı haline getirilirken; bir yandan da Anayasayı büsbütün işlemez duruma getirecek olan kanun tasarıları hazırlanmaktadır.

Hatırlanacağı gibi Sayın Başbakan, bundan iki buçuk yıl kadar önce, sanırım İzmir'de yaptığı bir konuşmada, 200 bin kişilik silâhlı bir halk gücünden söz etmişti. O günden beri sahte din adamlarının partizanca telkinleriyle bir kısım halkı, AP'nin temsil ettiği bugünkü kapkaç düzenini, gerekirse zorla korumaya teşvik ettikleri görülmektedir. Bunların sözcülüğünü yapan bazı gazeteler de, halkı «cihada», kan dökmeye kışkırtmakta; NATO'ya karşı çıkanları, sosyalizm istiyenleri, «katli cayiz kimseler» olarak ilân etmektedirler. Kelle isteyen «şahlanış» mitinglerinden ve Konya olayları gibi küçük çapta isyan hareketlerinden sonra, iki kişinin ölümü ve yüzlerce kişinin yaralanmasına yolaçan «Taksim Tuzağı» tertiplenmiştir.

DURUMUN DEĞERLENDİRİLMESİ

Uyanmış halk kütlelerine karşı aldatılmış, fanatik halk kütlelerini çıkarma politikasının ilhamcısı, Amerika'dır. Amerikan hükümetleri, nüfûzları altına almak istedikleri geri kalmış ülkelerde bu politikayı uygularlar. Örneğin, Amerika önce Vietnam'da bu politikayı uygulamaya çalışmıştır. Saygon'da özel elçi sıfatıyla kanlı özel işler çevirmiş olan Kommer'in Türkiye'ye Büyükelçi olarak gönderilmiş olması tesadüf sayılamaz. Bu CIA ajanının yurdumuza gelmesi üzerine kışkırtmalar hızlanmış; toplum polisinin kurduğu tuzaklar ve hunharca müdahaleleri artmış; fanatikleştirilmiş kalabalıkların saldırıları, cinayetlerle sonuçlanmaya başlamıştır. Keza faşist komando takımlarının kurulmasına, askerî eğitimden geçerek tehditler savurmalarına ve saldırılarda bulunmalarına hükümetin gözyumması da tesadüf değildir. 6. Filonun, Temmuz olaylarından sonra hükümeti uyarmamız ve sorumluluklarıyla karşı karşıya bırakmamıza rağmen, ziyaretlerini kesmemiş olması, keza bir meydan okuma niteliği taşımaktadır.

Bu olaylar, Amerika'nın dış politikasının ağırlık noktasını Uzak Doğu'dan Orta-Doğu'ya kaydırdığı hususuyla birlikte ve Batı-Doğu çelişileri ışığında değerlendirilince, Türkiye'nin meseleleri pek açık olarak ortaya çıkmaktadır: Amerika, Türkiye'deki dayanak noktalarını kuvvetlendirmek çabasındadır. Yurdumuzu terketmemek için her çareye başvuracaktır. Son iki ayda cereyan eden olaylar, ilerde olacakların henüz rüşeyn halindeki örnekleridir. Amerika ve onun aramızdaki adamları, daha pekçok işler çevirmek kararındadırlar. Gelecek zor günlerin en bilinçli ve tek gerçekçi devrimci hareketini temsil eden sorumlu yöneticiler olarak durumu, hayâle kapılmadan, hatâ etmeden değerlendirmek zorundayız.

BİR TAŞLA İKİ KUŞ

AP iktidarının, önümüzdeki seçimlerin, faşist kanunlar ortamında cereyan etmesi için teşebbüslere giriştiği de görülmektedir. **«Anayasa Nizamını Koruma Kanunu»** adı verilen faşist kanun tasarısı ile AP iktidarı bir taşla iki kuş vurmaya hazırlanmaktadır. Bu tasarı kanunlaşırsa, AP önümüzdeki seçimlerde bütün muhalefete, fakat özellikle sosyalist muhalefetin biricik temsilcisi olan Partimize karşı çok kuvvetli bir silâh elde etmiş olacaktır. Üstelik bu kanunla AP. şimdiye kadar teşebbüse cesaret edemediği Anayasa değişikliğini de başarmış olacaktır. Zira **«Anayasa Nizamını Koruma Kanunu»** tasarısı kanunlaşacak olursa, halktan yana, sosyal adaletçi, lâik, demokratik ve sosyalizme açık Anayasamız büsbütün işlemez hale gelecektir. AP. nin getirdiği tasarı, aslında bugünkü kapkaç düzeninin Anayasası niteliğindedir.

Anayasayla alay eder gibi, **«Anayasa Nizamını Koruma Kanunu»** adını taşıyan bu tasarı, gerçi şimdiden ve çeşitli çevrelerde sert tepkilerle karşılanmıştır. Ama bu, tasarının kanunlaşmıyacağı anlamına gelmez. AP'nin bu teşebbüsünü neticesiz bırakmak için, büyük Mecliste çok azimli bir mücadele verilmesi, üstelik halk oyunun seferber edilmesi ve basında geniş, ısrarlı bir kampanya açılması zorunluğu vardır.

Buna rağmen tasarı kanunlaşacak olursa, iptali için Anayasa Mahkemesine başvurula-

→

caktır. «Anayasayı Koruma Kanunu», Anayasaya ve Ceza Hukukunun temel ilkelerine açıkça karşıdır. Herhalde Partimiz, bütün gücü ile bu tasarıya karşı çıkacak, mücadele edecektir. Bütün bu teşebbüslerin neticesiz kalması halinde bile, gene de fazla endişelenecek bir durum olmadığını sanmaktayız. Kanunlar ancak haklı olduklarına inanıldığı zaman geçerli olurlar. Haklı olmadığına inanılan kanunlar ölü doğmaya mahkûmdur. Anayasamıza aykırı olduğu, ceza hukuku ilkeleriyle bağdaşmadığı bu derece açık olan böyle bir kanun, AP iktidarının umduğu geniş uygulama alanı bulamıyacaktır. Hayatın akışını gerici ve partizan tasarruflarla durdurmak mümkün değildir. Türkiye İşçi Partisi, tarihî ödevini, bu kanunun yaratacağı yeni şartlar içinde de yapmaya devam edecektir.

SEÇİM KANUNU

AP'nin seçim kanunlarını hedef tutan teşebbüsleri de, dikkatli ve devamlı çalışmalarımızı gerektiren bir konudur. Bu tasarının seçim sisteminin tümünü kapsaması zayıf bir ihtimaldir. AP iktidarının getireceği tasarının ağırlık noktasının «ön seçim» olacağı anlaşılmaktadır. Fakat Sayın Adalet Bakanının bu konudaki son demeci, AP'nin seçim sisteminde daha başka değişiklikler de tasarladığına bir işaret sayılmalıdır. Partilerin bütün illerde seçime girmelerini önlemek için bazı hazırlıkların yapıldığı ve yeni tasarının bunu sağlamayı hedef aldığı söylenmektedir. Bu söylentiler doğru ise, AP iktidarı, küçük partilerin seçime katılma şanslarını iyice sınırlıyacak teşebbüsler peşindedir: Bir ilde seçime girebilmek için, o ilin bütün ilçelerinde teşkilât kurmuş olmak şartının getirileceği ifade edilmektedir. Şimdiki duruma göre, sadece 15 ilin bütün ilçelerinde teşkilât kurmuş olmak ve geri kalan illerin bir ilçesinde teşkilâtı bulunmak, o ilde seçime girmek için yeter görülmektedir.

Küçük partilerin çok sınırlı olan mali güçleri gözönüne alınırsa, bu yeni şartın, küçük partileri siyaset sahnesinden tasfiye amacı güttüğü açıkça ortaya çıkar. Bu konuda tasarlanan değişiklikler, hâkim sınıfların çıkarlarına uygun düşmektedir. Zira tek sosyalist partinin bu yoldan kolayca tasfiye edilebileceği umuduna kapılınabilir. Bu görüşe, AP'den başka partiler de katılabilirler.

Ama ne var ki, Türkiye İşçi Partisi'ni bu gibi ayak oyunlarıyla tasfiye etmek mümkün değildir. Çünkü sosyalizmi tasfiye etmek, millî bağımsızlık mücadelesini tasfiye etmek, kimsenin gücünde değildir. Çağımız, sosyalizm ve bağımsızlık çağıdır. Bundan dolayı Seçim Kanununa böyle bir şart eklense de, Türkiye İşçi Partisi önümüzdeki seçimlere, en geniş ölçüde katılacaktır. Bu ihtimaller karşısında Partimizin izliyeceği politika, büsbütün önem kazanmaktadır. Türkiye İşçi Partisi, bilindiği gibi «Kanun yolundan iktidara yürüyen demokratik, bağımsız, sosyalist bir örgüttür». Partimizin bu nitelikleri, izlemekte olduğumuz ve izliyeceğimiz politikanın ana doğrultusunu teşkil etmektedir. Şu halde Anayasa'yı savunmak, başta gelen ödevimizdir. Anayasayı savunmada gücümüzü arttırmak için, halkı Anayasa'ya sahip çıkarmaya çalışacağız. Esasen bu, Anayasanın bir emridir. Emekçi sınıfları bilinçlendirmede ve örgütlemede daha büyük çaba göstereceğiz. Bağımsız ve demokratik bir sosyalizme inanmaktayız. Emekçi sınıfları kanun yolundan iktidara getirmeyi ve iktidarda demokratik müesseselere saygılı olmayı; tüzüğümüzde, programımızda taahhüt etmişiz. Bu taahhüdümüz memleket gerçeklerine uygundur. AP. iktidarının güvendiği cebir ve şiddet hareketleri, akamete mahkûm bir politikadır.

AMERİKA İLE İLİŞKİLERİMİZ

İç politika meselelerini, hele Türkiye gibi emperyalizmle içli-dışlı olan bir ülkede, tek başına ele almak, değerlendirmek mümkün değildir. Bundan dolayı kısaca Amerika ile ilişkilerimize değinmek istiyorum.

Amerika'nın yeni Başkanı, ekonomide zor bir dönemde işbaşına gelmiş bulunuyor. Amerika, dolar bunalımının nedenlerini ve muhtemel olumsuz gelişmelerini hesaba katmak zorundadır. Amerikan ekonomisi, savaş harcamalarının ağırlığı altında, kendi kendini sınırlamak gereği ile karşı karşıya bulunmaktadır. Hatırlanacağı gibi, Amerika, doların bir ons altın 35 dolar olarak tesbit edilmiş bulunan paritesini, ancak bazı sınırlayıcı taahhütleri kabul etmek pahasına muhafaza edebilmiştir. Oysa altın fiatlarının yeniden hızla artmaya başlaması, bunalımın atlatılmadığını ve asıl nedenlerin daha derinde olduğunu ortaya koymaktadır. Bu durum, yeni Başkanın politikasını etkiliyecektir. Nitekim Başkan Nixon yeni bir Vietnam macerasından kaçınılacağını ifade etmiştir. Amerika, Uzak-Doğu politikasını yeniden gözden geçirmeye başlamıştır. Vietnam'dan ergeç çekilecektir. Şüphesiz bu, Amerikan emperyalizminin dünyayı hükmü altına alma hedefinden vazgeçtiği anlamına gelmez. Fakat Amerika, herhalde yeni yollar arıyacaktır.

Müstakbel gelişmeler hakkında tahminde bulunmak için, yalnız Amerika'nın durumunu ele almak yetmez. Amerika'nın müttefiklerinin ve özellikle hasımlarının durumlarını da incelemek gerekir. Meselenin teferruatına girmek, bizi çok uzaklara götüreceği için, vardığımız sonuçları en kuvvetli görünen ihtimaller olarak belirtmekle yetineceğiz. Amerika, önümüzdeki dönemde —bu dönemin süresi hakkında kesin birşey söylenemez— Sovyet Rusya ile bir uzlaşma zemini arıyacaktır. Avrupa'da statükonun muhafazasını hedef tutan ve Orta-Doğu için nüfûz bölgeleri tesbiti şeklinde tecelli edecek yeni bir Yalta'ya gidilmesi, bize kuvvetli bir ihtimal olarak görünmektedir. Böyle bir pazarlıkta Türkiye'nin durumu da elbet ele alınacaktır. Amerika, Türkiye'deki imtiyazlarını muhafaza etmeye kararlı görünmektedir. Bu şartlarda milli bağımsızlık ve sosyalizm için

→

yürütülen mücadelenin daha da çetinleşeceğini gözönünde tutmak zorundayız.

GERÇEĞİ BİLELİM

Bu vesileyle, Amerika ile münasebetlerimizde iyiye doğru bir gelişme umuduna kapılanların yanıldıklarına işaret etmek isteriz.

Başkan Nixon'un Avrupa gezisinde kendisine muhatap olarak seçtiği devlet adamları arasında Sayın Sunay'ın bulunmayışı, bizde Türk-Amerikan dostluğu üzerine hayâller kuranları gaflet uykularından acaba uyandırabilecek midir? Nixon, De Gaulle ile görüşmüştür; Keisinger ile, Wilson'la, Papa ile görüşmüştür. Amerika'nın izleyeceği politika hakkında her birine açıklamalarda bulunmuş, Sovyetlerle yapacağı müzakerelerden, her birinin haberdar edileceği hususunda, her birine ayrı ayrı teminat vermiştir. Fakat gezisini Ankara'ya kadar uzatıp Cumhurbaşkanımız ve hükümet erkânıyla tanışmak, görüşmek gereğini duymamıştır. Sadece bu ihmal, NATO ittifakı içinde Türkiye'nin gerçek yerinin ne olduğunu göstermeye yeter. Türkiye, NATO'nun ikinci derecede bir üyesi; Amerika'nın, kopardığı imtiyazlara ve gücüne dayanarak üstten konuştuğu bir müttefiktir.

Gerçek budur. Bundan dolayı ikili anlaşmalar üzerinde yıllardır bir sonuca bağlanmadan yürütülen müzakerelerin bizim lehimize sonuçlar verebileceğini sanmak veya NATO içinde eşit haklara sahip bir üye olarak güvenliğimizi, milli menfaatlerimize en uygun şekilde sağlayabileceğimizi sanmak gafletin ta kendisidir.

Türk-Amerikan ilişkileri ve NATO konusunda milli menfaatlerimize uygun tek yol, Türkiye İşçi Partisi'nin yıllardır izlenmesini istediği, tam bağımsızlık yoludur. Bizi eli-kolu bağlı duruma getiren ve milletimiz için ölüm tehlikesi teşkil eden NATO'dan çıkmak ve Amerikan üslerini yurdumuzdan söküp atmak, milli politikanın ilk ve vazgeçilmez şartıdır.

BOŞ YALVARMALAR

Türkiye İşçi Partisi'nin bu açık görüşü karşısında birşeyler söylemek gereğini duyan, fakat ikili anlaşmalar Meclisten geçirilirken ya susmuş, ya alkışlamış olan bazı politikacılar, Amerika'ya karşı artan nefreti kanalize etmek gayreti ile, Türk-Amerikan münasebetlerinin eşitlik içinde yeniden düzenlenebileceğine inanır görünerek, Amerika'dan, anlayış göstermesini istemektedirler. Bu yalvarışları boşunadır.

Ama ne var ki, ekonomik, politik zorunluklar, Nixon'u daha yumuşak bir politika izlemeye itelemektedir. Amerikan emperyalizmi, emellerine «güler yüzlü» bir politika ile ulaşmayı deneyeceğe benzemektedir. Bundan dolayı belki ikili anlaşmalara, esası değiştirmeyen bazı yuvarlak maddeler konacaktır. Örneğin, yurdumuzdaki üslerin Türk Genel Kurmay Başkanlığınca denetlenebileceği yazılacaktır. Gene bunun gibi 6. Filonun küstah ve şımarık ziyaretlerine belki bir süre son verilecektir. Fakat kâğıt üzerinde, bize ne gibi haklar tanınmış görünürse görünsün, durumda gerçekten hiçbir değişiklik olmıyacaktır. Amerikan üsleri ve bu üslerdeki Amerikan silâhlı kuvvetleri Türkiye'de kaldığı sürece, Türkiye Amerika'ya bağlı olmaktan ve bir Amerikan-Sovyet savaşında ilk hedeflerden biri olmaktan kurtulamıyacaktır. Güçlü bir devletle ittifak eden küçük bir devletin, daha ittifak anlaşmasını imzaladığı gün, bağımsızlığından, egemenlik haklarından pek çokşey kaybettiği, bir tarihi hakikattir. Türk ordusunu donatan, silâhlandıran Amerika'dır. Silâhlı kuvvetlerimizin büyük kısmını NATO'ya bağlamışızdır. Savaşta Türk silâhlı kuvvetleri, Amerikan komutanının emrine gireceğine göre, barış zamanında da tam bir hareket serbestliğine artık sahip olmadığımız, olamıyacağımız bir gerçektir. NATO'nun harekât plânlarında Türk Silâhlı Kuvvetlerinin belirli bir yeri vardır. Kaldı ki nükleer silâh tekeli de Amerika'dadır. Bu durumda ikili anlaşmalarda yapılacak göstermelik tâdillerle, Amerika ile eşit haklara sahip olabileceğimizi iddia etmek, ya düpedüz safdilliktir, ya halkı aldatmak için başvurulan bir taktiktir.

SEÇİM DÖNEMİ

Önümüzdeki dönem, seçime hazırlık aylarıdır. Bütün çabalarımız bu hedefe yönelecektir. Bazı itirazlara bir kere daha cevap verelim: «Biz oy partisi değiliz» gibi itirazları duyuyoruz. Bu gibi görüşleri ileri sürenler, önce bizim Tüzüğümüzün 3. Maddesini okumamış veya unutmuş olmalıdır. Biz, halkın oyu ile kanun yolundan iktidara gelecek ve halkın oyunu kaybedince, yine kanun yolundan iktidardan çekilecek olan bir partiyiz. Tüzüğümüzün 3. Maddesinin son fıkrası aynen böyledir. Programamızın öngördüğü köklü dönüşümleri, ancak iktidarda gerçekleştirebileceğimize ve iktidara da halkın oylarıyla geleceğimize göre, seçimlerin bizim için başlıca hedef olduğu apaçık bir gerçektir. Tüzüğe karşı çıkmadan bu hususu küçümsemek mümkün değildir. Kaldı ki, halkı programımız ışığında eğiterek oy istemek ve almak, demokratik sosyalizmi gerçekleştirmenin en güvenilir ve en geçerli yoludur. Bize verilen her oy, mutlaka bilinçli bir davranışın sonucudur. Ve her halde bize oy veren vatandaşı, ergeç sosyalist bilince ulaştıracak bir yoldur. Türkiye İşçi Partisine oy veren vatandaş, ötekilere benzemiyen bir partiye oy verdiğini şimdiden bilmektedir. Oy verdiği partinin **«NATO'ya Hayır»** dediğini; **«Ne Amerika, ne Rusya, tam bağımsız Türkiye»** dediğini bilmektedir. Ağaların toprağını fukara köylüye dağıtacağını; dış ticaret, bankacılık ve sigortacılığı devletleştireceğini bilmektedir. Devlet eliyle büyük fabrikalar kurup işleteceğini bilmektedir. Ve şunu da bilmektedir ki, Türkiye İşçi Partisi iktidarı, emekçi sınıfların iktidarı olacaktır. Bize oy verenler, bunları bilerek oy kullanmaktadırlar. Bundan dolayı da bize verilen oyların bu anlamda bilinçli oylar olduğunu kesinlikle iddia edebiliriz.

—>

«TOPRAKSIZ KÖYLÜ OLMAZ!»

TÜRKİYE İŞÇİ PARTİSİ MECLİS GURUP BAŞKANLIĞINA

ANKARA

Muş'un Mercimekkale Bucağına bağlı Dilimli köyünde, kadimden beri ikamet eden köy halkından dört ailenin, 501 dönüm murisi evvellerinden kendilerine intikal eden tapulu arazi vardır.

Geri kalan 60 hane halkı ise köyün diğer geniş arazilerini melik sıfatıyla ve hüsnü niyetle ellerindeki miktara göre ekip biçmekte ve tasarruf etmekte idiler.

1962 yılında Çiftçiyi Topraklandırma Kanunu'nun köyümüzde uygulanışını talep etmiştik. Bu talebimize uyulmayarak, o sırada şehirde ikamet eden nüfûzlu tapulu mülk ortaklarından bir kısmının zorlamaları ile komisyon köyümüze sokulmayarak köyümüzün topulanması cihetine gidildi.

501 dönüm ve 36 kıtadan ibaret bulunan ve sâbit hudutları ihtiva etmiyen ve hukuk kıymetini de tamamen yitirmiş bulunan bu tapulu gayri menkullerin uygulanmasında, köyün geri kalan yirmi bin dönüm arazisini de tapulama ekipleri, mülk sahipleri nâmına tesbitten çekinmedi ve köyün 60 hanesini tamamen saf dışı bıraktı.

Yakın zamana kadar ziraatimizi iptidai usullerle, yani sapan, pulluk gibi araçlarla yapmakta olduğumuzdan, tasarrufumuzdaki arazilere gine tasarrufta bulunuyorduk. Şimdi teknik ziraat usulleri artmıştır. Bol kredi elde eden bu mülk sahipleri, traktörler ve biçerdöğerler elde etme yollarını bulmuş, bu dev ziraat araçlarıyla mülkün tamamını ekip biçme çabası içine girmişlerdir.

Kadimden beri malik ve mutasarruf olduğumuz halde elimizdeki arazilere cebren müdahale olunmakta ve kadastro tesbiti öne sürülerek malikin kendileri olduğu iddia edilmektedir.

Bu iddiaları da, nüfûzlu kimseler oldukları için ilgililerce meşru addedilmekte ve tasarrufumuz önlenmektedir. Zilliyet biz olduğumuz halde, zilliyetlik hakkı da onlara tanınmaktadır. Bu yüzden zaman zaman mahkemelere dahi veriliyoruz.

Biz köylüyüz. Topraksız köylü olmaz. Bulunduğumuz köyde babamız, dedemiz ve ejdatlarımız oturmuştur. Elimizdeki araziler onların tasarrufunda iken bize intikal etmiştir. Hatıra binaen şimdi bu arazi dört aileye peşkeş çekilmektedir. Bilhassa 501 dönümün hissedarından şehirde ikamet eden yalnız bir şahıs, arazinin yarısını uhdesine geçirmiş bulunmaktadır. Çifçiliğimizi devam ettirmek mecburiyetindeyiz. Hile ile arazimizin elimizden gasp edilmesine tahammül edemeyiz. Araziler dışında hayvanlarımızı otlatacak meralarımız bile bu zorbalar tarafından işgal edilmiştir. Depremde tamamen yıkılan evlerimizin yerine Hükümetçe bize tahsis edilen barakalarımızı bile mülk sahibi olduklarını iddia ederek söküp atmak veya zaptetmek niyetindedirler.

Köylü, ellerindeki arazileri, hayatlarına mal olsa bile bırakmamak azmindedir. Anayasanın teminatı altında olan mülkiyet hakkımız, bu hatırı sayılır dört aile tarafından, ilgililerce korundukları için gasp edilmiştir.

Biz bu şahısların malik bulundukları arazilere müdahale etmiyoruz. İddiamız, tapulamanın hile ile yapıldığıdır. Ve 36 kıta ve 501 dönümden ibaret olan arazilerinin dışında, köyün yirmi bin dönümlük topraklarını tasarruflarına geçirmekte haklarının olmadığını söylüyoruz.

Bu itibarla zaten itirazlı bulunan topulama işleminin tamamen yok sayılarak **Çifçiyi Topraklandırma Kanunu'nun** köyümüzde uygulanması ve tapulu bulunan 501 dönümün tesbiti ile maliklerine teslimi ve geri kalan hazine arazisinin de biz hakiki çiftçilere tevzii ile 60 hanenin de topraklandırılması isteğimizin ve halen geniş miktar meraların da mülk sahibi olduklarını iddia eden dört mütecaviz ailenin elinden alınarak hayvanlarımızın istifadesine terk edilmesi isteğimizdir. İsteğimizin gerçekleştirilmesi için köy nâmına şikâyet etmek mecburiyetinde kaldık.

NETİCE: Yukarıdaki mâruzatımızın kabulü ile, yapılan tapulama tesbitinin yok sayılması ve Toprak Tevzi Komisyonu marifetiyle köyümüz arazilerinin yeniden tesbitini, tapulu olanların ayrılarak mülk sahiplerine teslimi ve geri kalan geniş hazine arazilerinin de köyümüzde mevcut 60 hane topraksız çifçiye tevzii ve işgal edilmiş bulunan meralarımızın da işgalden kurtarılarak hayvanlarımızın istifadesine terk edilmesi için ilgililer nezdinde gerekli temasta bulunulmasını ve gereken emrin çıkarılmasını saygı ile arz ve rica ederiz. 21.2.1969

Muş'un Dilimli Köyü Muhtarı **M. Emin Subaşı** **(İmza - Mühür)**	**Üye** **A. Baki Güntürk** **(İmza)**
Üye **Celâl Yıldız** **(İmza)**	**Üye** **Celâl Aktaş** **(İmza)**

Merkez Yürütme Kurulumuz, Ekim seçimlerine büyük bir önem vermektedir. Önümüzdeki seçimlere çok iyi hazırlanmak kararındayız. 1969 yılı, Partimizin temsil ettiği demokratik, bağımsız Türkiye sosyalizmi için bir başarı yılı olacaktır. Partimiz, arkada bıraktığımız yıl kendisini şiddetle duyuran sarsıntılardan kesin olarak sıyrılacak, birlik ve beraberliğini bulacak, gücünü daha da arttıracaktır.»

Demokrasi var mı, yok mu?

1961 Anayasasının yürürlüğe girişinden sonra ne kadar sevinmiştik. Halk yararına reformlardan bahseden Anayasaya sahip oluşumuza...

Ama gel gör ki değişen hiçbir şey yok. Bu Anayasa, sendika kurma ve grev yapmadan tut da toprak reformu dahil bütün bunları teminat altına almıştır.

İşçilere sesleniyorum, bu bozuk düzende Anayasaya güvenip te sendika yolu ile sakın işverenler veya işveren vekillerinin karşısına çıkmasınlar. Neticesi işçilerin zararına olup.

Bir iktisadi devlet teşekkülünde çalışıyorum. Ges-İş Sendikasına üye olmuştuk. Toplu sözleşme yapasıya kadar göbeğimiz çatladı. Sendika tarafından tutulan Avukat işçilere ihanet etti. Bu Avukat, ortanın solundaki C.H.P.'lidir. Sendika yöneticileri Sendika ağalarının devamı için, bu hadiseyi bir bildiri ile kamu oyuna dahi duyuramadılar. Türk-İş'in izlediği sakat sendikacılık anlayışından yalnız işçiler mutazarrır olmaktadır.

Ges-İş üyesi 15 arkadaş, asgari (1000) Tl. zarara uğradı. Evlerimizin huzuru bozuldu. Nereden geldiği bilinmeyen hoyrat eller, sofralarımızdaki lokmamızı da çaldılar. Sendikalı işçilerle Sendikasız işçiler arasında büyük farklar yaratıldı.

Namuslu Atatürkçü işçiler her an ezilmede. Bir Emniyet bekçisi, acı acı dert yandı: Günde 12 ilâ 14 saat çalışıyoruz, geceleri yağmur-soğuk, her şeye rağmen topluma hizmet ediyoruz, elimize geçen 300 ilâ 350 Tl. sıdır. Bu para ile nasıl geçinilir? İşçi miyiz, memur muyuz, müstahdem miyiz, ne olduğumuzu söylesinler, zamanında elbisemizi dahi alamıyoruz. Bu durumda halimize şükredip her şeye rağmen işverenleri takdir ettim. Aydınlar sadece mutluluklarla her seyi güzel gösteriyorlar.

Anayasayı savsaklayan kompra dor kapitalistlerle Avrupalar görmüş aydınlar, tamamen birlik olup Türk halkına en büyük ihaneti yapıyorlar.

Demokrasi var mı, yok mu? Varsa varlığını bilelim!

TİP Antalya Teşkilatından
YAKUP SÖNMEZ

RIZA KUAS SAMSUN'DA

Türkiye İşçi Partisi Genel Sekreteri Rıza Kuas, 17 Mart 1969 günü açılan Karadeniz Tütün Piyasasını izlemek için Samsun'a gitmiş ve bu münasebetle basına aşağıdaki demeci vermiştir:

«Karadeniz bölgesi tütün piyasası bugün açılıyor. Bu bölgede de tütün ekicisi aileler, Ege Bölgesinde olduğu gibi, devletin himayesinden yoksun bırakılmıştır. Tütün taban fiatı gene tesbit edilmemiştir. Tekel kanalıyla yapılan desdekleme alımları, ihtiyaca cevap vermek olanağından yoksun olduğu için, tütün ekicisi aileler, yine eski tuzaklara düşürülecekler-dir. Mahsullerini yok pahasına satmak zorunda kalacak ve emeklerinin karşılığını alamıyacaklardır.

Karadeniz'deki tütün ekicisi aileler borca boğulmuş durumdadırlar. Üstelik bu yılın rekoltesi de düşük olmuştur. Devletin, bu hususları gözönünde bulundurarak, fiatların kırılmasına meydan vermiyecek şekilde desdekleme alışlarına devam etmesi, bu yıl, her zamandan daha zorunlu bir hal almıştır. Oysa AP iktidarı tüccardan yanadır. Tütün piyasasının açılışı ile, gene tutulamıyacak vaadler yapılacak, fakat tütün ekicisi aileler sefaletleriyle başbaşa kalacaklardır.»

Mithatpaşa Cad. 63/1
Yenişehir — ANKARA

SAYIN ....

....

(245) Sayın Nejat Öktem
Dirim Sokak No 23
Edirnekapı İSTANBUL